

genç SOSYALİST

15 GÜNLÜK SİYASİ GENÇLİK GAZETESİ 31

7.50 kr. 18.1.1979

"Gençlik, öğrenci gençlik ve bilhassa işçi gençlik mücadelenin sonucunu belirleyecektir.„ LENİN

BU SAYIDA

Ne Faşist Terör, Ne Sıkıyönetim...

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİ DURMAYACAK!

MARAŞ'TA DÖKÜLEN KANLARIN HESABI SORULACAK!

"Kahramanmaraş'a önceki gün bir düşman alayı saldırsaydı, kent baştan başa düşman askerleriyle işgal edilseydi, bu kadar hunharca, bu kadar namussuzca ve alçakça cinayetler işlenmezdi."

Maraş katliamını yazan gazeteler olayı böyle özetliyorlar. Gerçekten de Maraş, Maraş olalı beri böyle bir katliamı, böyle bir vahşeti yaşamamıştı. Birinci emperyalist paylaşım savaşı sırasında, Maraş'ı işgal eden Fransız işgal kuvvetleri dahi, böylesi bir katliama girişmemişlerdi. Hamile kadınları öldürecek, insanları satırla doğrayacak, gaz dökerek diri diri yakacak kadar gözü dönmüşlük geçmişte Hitler faşizmine aittir. Nazi köpekleri insanları bu türden yöntemlerle öldürüyorlardı. Tıpkı onlar gibi, onların yerli hemcinsleri de benzeri bir vahşeti Maraş'ta sergilemiş bulunuyorlar. Katliam sonrası Maraş, nazi istilasına uğramış bir şehir görünümündedir.

Maraş katliamı şüphesiz büyük bir olaydır. Savaşlarda dahi benzerine az rastlanan bir olaydır. Sadece bu yönüyle değil, sadece faşistlerin ve faşizmin ne denli insanlık düşmanı olduğunu göstermesiyle değil; fakat aynı zamanda sonuçları itibariyle de üzerinde uzunca süre durulacak bir olaydır.

Nedir Maraş olayı? Maraş olayı doğrudan doğruya faşist bir katliamdır. Böyle olduğu her yönüyle açıktır. Başlangıcıyla, gelişimiyle, amacıyla ve nihayet sonucuyla bu bellidir. Olayların başında ve arkasında MHP vardır. Olay tamamen siyasi içeriklidir, siyasi maksatlıdır ve baştan sona faşist kadrolarca yürütülmüştür. Sadece basından bile bu anlaşılmaktadır. CHP yerel yöneticilerinden Mehmet Engizek basına yaptığı açıklamada "Olayların dışardan getirilen militanlarca yürütüldüğünü ve Kahramanmaraş MHP milletvekili Mehmet Yusuf Ozbaş tarafından yönetildiğini" söylemiştir.

AP'li Belediye Başkanı Ahmet Uncu bile, düzenlediği basın toplantısında "Sayıları yirmi bini bulan sağ grup, şehrin her kesimine yayılarak evleri yakıp yıkmışlar, solcu olarak bilinen kişileri öldürmüşlerdir" diyor.

Açıkça görüldüğü gibi olay, kendiliğinden gelişmiş bir mezhep kavgası değildir. Bilinçsiz, aldatılmış yığınların, dini duygularla bir kısım yurttaşlarımıza saldırısı değildir. Olaylar sırasında büyük ölçüde alevi halka saldırılmış, katliamda en çok ölenler aleviler olmuştur. Ancak sadece alevi halka değil, ilerici olarak bilinen herkese saldırılmıştır. Alevi halkın çoğunlukta olduğu Yörükselim ve Yenimahalle gibi semtler yanında, Yusuflar ve Mağralı gibi sünni fakat ilerici halkın oturduğu mahallelere de saldırılmıştır.

Bu nedenle olay bir alevi-sünni çatışması değil, faşistlerin alevi ve ilerici halka karşı giriştiği bir katliam hareketidir. Nitekim gazetelerden de görüldüğü gibi, kapısında MHP yahut ÜGD yazılı ev ve dükkanlara dokunulmamıştır. AP milletvekillerinin yolunu kesen bir kadın "Sizi biz başımıza getirdik, alacağınız olsun! Eğer kapımızda MHP yazsaydı başımıza bunlar gelmezdi" demiştir.

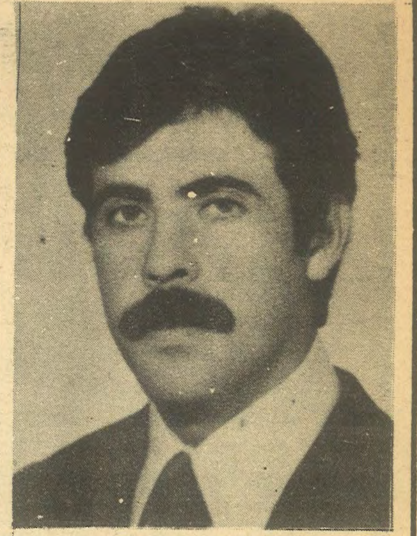
Kısacası, olayın MHP tarafından yürütülmüş bir faşist katliam olduğu apaçık ortadadır. Bu bakımdan "olayları sağcı gruplar çıkarmıştır" demek bile, katliamı yeterince açıklayan bir ifade değildir. Katliam MHP tarafından düzenlenip

MARAŞ'TA

SGB'li üç yoldaşımız faşist katiller tarafından hunharca katledildi: MAHMUT ÜNAL, HÜSEYİN ERGÖNÜL, HÜSEYİN.....

KANLARI YERDE KALMAYACAK!

K. Maraş'ta katledilen İzmir POL-DER Yönetim Kurulu Üyesi, yiğit işçi sınıfı sosyalisti H. Veli Bilir.

Veli Bilir yoldaşımız ailesinden 5 kişi ile birlikte gözüdönmüş faşist caniler tarafından öldürüldü. KANLARI YERDE KALMAYACAK!

yürütülmüş ve AP'den de dolaylı, dolaysız destek görmüştür.

Faşist katliamın bu düzeye varmasının en önemli nedenlerinden birisi de hükümetin faşistler karşısındaki tutumudur. Hükümet bir yıla yaklaşan iktidarı sırasında, faşist saldırıların kaynaklarını bildiği halde bunlara dokunmamıştır. Sözüm ona bir "tarafsızlık" adına "sağa da sola da karşıyız" teranesiyle, demokrasi güçleri ve faşistler aynı kefeye konmuştur. Faşist mihrakların üzerine yürümek yerine, yeni baskı tedbirleri geliştirilmeye çalışılmıştır. Hükümetin bu politikasından cesaret alan faşist güçler, yurt düzeyinde saldırılarına devam etmişler ve giderek faşist saldırıları, tek tek saldırılar düzeyinden toplu katliamlar düzeyine ulaştırmışlardır. Elazığ, Malatya ve Sivas gibi illerde mezhep ayrılıklarını da körükleyerek, hükümeti "anarşiyi" önlemede yetersiz göstermeye, böylece "orduyu davet etmeye" gerekçe yaratmaya çalışmışlardır. Hükümet bu na karşı birşey yapmamış, tersine faşist güçlere bu fırsatı tanımıştır. Bu süre içinde faşistler gerici planlarını kolayca uygulamışlar ve en son olarak en vahşi, en kalleş biçimde Maraş'ta ortaya koymuşlardır.

Ve şimdilik, hükümetin bu politikası sonucu, bu aşamada amaçlarına ulaşmış bulunuyorlar. MHP baştan beri ısrarla istediği sıkıyönetimi gerçekleştirmiştir. Faşistler ve onların destekçisi gerici güçler sonuçtan memnundurlar. Bu süreci derinleştirmek için daha da çalışacaklardır. Bu nedenle MHP sıkıyönetim kararını hararetle desteklemiş, hatta yetersiz bulduğunu söylemiştir. Bu kararda, Maraş katliamı bardağı taşıran son damla olduğuna göre, bir kaşık suda fırtına koparmak isteyen MHP'nin Maraş katliamındaki rolü ve hesapları kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

İşin bundan sonrası ayrıca değerlendirilmesi gereken bir husustur. Bu süreçte, demokratik hak ve özgürlüklerin nasıl kısıtlandığını, emekçi halk muhalefetinin nasıl bastırılmak istendiğini, Ecevit'in "demokrasi ve özgürlük" nutuklarına rağmen göreceğiz. Fakat bu yazıda bu konuyu ele almayacağız.

Faşizmin ne demek olduğu, faşizmin sadece demokrasi düşmanı değil, fakat aynı zamanda ne derece azılı bir insanlık düşmanı olduğu Kahramanmaraş katliamında görülmüştür. Geçmişte bunun en açık örneği Hitler faşizmi idi. Fakat artık faşizmi iyice tanımak için tarih okumaya, geçmişi bilmeye gerek yoktur. Maraş katliamı faşistlerin ve faşizmin hüviyet cüzdanıdır.

Hiç şüphesiz halkımız bu katliamı unutmayacaktır. Halkımız bu katliamda, kadın-erkek, genç-ihtiyar çok sayıda evladını yitirmiştir. Maraş, şimdi kan ve acı içindedir! Ancak halkımız radyodan dinlediği "saz eserleri" ve Ecevit'in ince ajitasyon nutukları ile avunmayacaktır. Bu kanın, bu zulmün, bu vahşetin hesabı sorulacaktır. Daha doğmamış bebeleri vuran, insanları diri diri yakan bu kahpeliğin, bu kalleşliğin hesabı sorulacaktır! Faşizm döktüğü kanların hesabını verecektir!

Ama bugün, ama yarın! Fakat mutlaka!

Genç Sosyalist'i Güçlendirmek İçin Görev Başına!

1979 yılı sosyalist gençlik hareketinin yığınsallaşması doğrultusunda ileri adımların atılacağı bir yıl olacaktır. Kendi iç hazırlıklarını büyük ölçüde tamamlayan, çıkış noktalarını tespit edip bu doğrultuda ilk önemli adımları atan sosyalist gençlik şimdi artık gençlik yığınlarıyla kucaklaşmak göreviyle karşı karşıyadır. 1979 yılında Genç Sosyalist yayına bu temel tespit ışığında yön verecektir. Ve bu doğrultudaki adımlar da gazetemizin son sayıları ile birlikte atılmıştır. Kuşkusuz ki Genç Sosyalist kendi alanında kendi payına düşen ideolojik ve politik mücadele görevlerini bitirmiş değildir. Dolayısıyla bu konularda daha bir hayli yol alması gerekmektedir. Ama bununla birlikte artık onun işçi-öğrenci ve köylü gençlik kitlelerine yönelik bir yayın politikası da izlemesi gereklidir. Önümüzdeki dönem bu ikisinin akıllıca birleştirildiği bir dönem olacaktır. Ve bu dönemde özellikle yüksek öğrenim ve orta öğrenim gençliği olmak üzere istisnasız tüm gençlik kesimleri arasında Genç Sosyalistin kök salması için olanca çabayı harcamak, titiz ve planlı çalışmalarla her sayının bir öncekinden daha fazla dağıtılmasını sağlamak genç sosyalistlerin yığınsallaşması için başvuracakları en birinci yol olacaktır.

Genç Sosyalistin geçen sayısı geç çıkması nedeni ile 16 sayfa olmuştur. Bundan böyle bu özellikle sürekli kılınarak her sayının 16 sayfa olarak çıkması sağlanacaktır.

Dizgi ve baskı maliyetlerinin sürekli arttığı bir ortamda 16 sayfalık bir gazetenin 5 TL..ye çıkarılması olanağı yok. Bu nedenle bu sayıyla birlikte fiyatımızı 7,5 TL'ye çıkardık. Ancak bu fiyatla da gereken mali yükü kaldırabilmemiz oldukça zor.

Genç Sosyalist gibi bir yayının güvencesi ekonomik olanaklarının bütün sınırlılıklarına rağmen, yine okuyucularıdır. Eğer yeni yılda Genç Sosyalisti hızla artan bir şekilde daha çok gencin okumasını sağlayabilirsek aynı hızla onun mali durumunu da düzeltiyor ve daha düzgün çıkmasını garanti altına alıyoruz demektir. Bu doğrultuda ilk atılım olarak bir abone kampanyası başlatmayı düşündük. Tek tek birkaç abone veya satış miktarındaki birkaç artışın Genç Sosyalist'e çok önemli bir katkısı olmayacaktır. Ama eğer bütün ülkede gerekli ve zorunlu çabalar gösterilir, yüzlerce yeni abone yapılırsa, sosyalist gençlik hareketimize kazanılmış yüzlerce yeni insan yanında, Genç Sosyalist de çok önemli ölçüde güçlendirilmiş olacaktır. O yüzden bütün okuyucularımıza sesleniyoruz.

ABONE OLMAK, ABONE BULMAK İÇİN İLERİ!

GENÇ SOSYALİST'İ GÜÇLENDİRMEK İÇİN GÖREV BAŞINA!

ne faşist terör, ne sıkıyönetim...

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM MÜCADELESİ DURMAYACAK!

Hükümetin bir senelik bir direnmeden sonra sıkıyönetim gerekliliğini(!) kabul ve 13 ilde sıkıyönetim ilan etmesi neyi göstermektedir? İktidar ortağı olmaktan çıktıktan bu yana faşist hareket sürekli olarak orduyu işin içine sokmaya çalışmıştır. Faşist güçler durmaksızın bunun siyasal ve toplumsal koşullarını oluşturmaya çalışmıştır. Bu çağrılara karşı bir müddet direnen siyasal iktidar ise nihayet faşizmin dediğine gelerek, boyun eğmiştir. Kendisini, faşist muhalefete bu boyun eğişin izahını yapmak zorunda hisseden Ecevit K.Maraş katliamı sırasında sıkıyönetim fikrinin aklına geldiğini, daha önce şiddet olaylarının boyutlarının sıkıyönetime gerek göstermediğini, Maraş olaylarından sonra ise artık bunun şart(!) olduğunu söylemiştir. Yani 150 ye yakın yurttaşın gözü dönmüş faşist canilerce katledilmesi Ecevit'e sıkıyönetim fikrini ilham etmiş. Aslında Ecevit'in bu şair ruhluluğunu ve ilham perisi bekleyen tavrını faşist muhalefet iyi değerlendirerek TC tarihinin en büyük katliamlarından birini tezgahlamışlardır. Böylelikle bir ilham perisi göndermişler ve Başbakan 22 Aralık'ı 23'e bağlayan geceyarısı sıkıyönetimin şart olduğu kanısına varmıştır.

Faşizme karşı tutarsız ve kaypak olmak; antifaşist, antiemperyalist güçlerle faşizme karşı dayanışma içinde olmaktan sürekli kaçış; siyasal iktidarı faşist muhalefete boyun eğdiren budur. CHP'yi acz içine iten budur. İktidara geldiği '78 başından beri bu acizlik her somut olayda bir kez daha görülmüştür. "Vuruşan sağ ve sol" dengelemesinin yeteceğini sanan, faşist odakların üzerine cesurca yürümek yerine söz düellolarıyla yetinen siyasi iktidar her faşist katliamdan sonra "mutlu sona yaklaşıldığından", "kaynaklara inildiğinden" dem vurmuştur. Ama faşizme karşı sözle mücadele edilemez ve faşizme karşı onun en kararlı düşmanlarını karşıya alarak mücadele edilemez. Böyle yapmakla ancak faşist planlara hizmet edilebilir. Nitekim öyle de olmuştur. Bu tavırlardan cesaret alan faşist muhalefet tüm gericilerin himaye ve desteği altında terörün boyutlarını gittikçe artırarak hükümetin çaresizliğini derinleştirmiştir. "Sağ ve soldaki şiddet eylemcileri" tekerlemesiyle meşgul olan hükümet ise olayların bıçak gibi kesileceği hevesleri suya düştükçe sosyalist ve devrimci muhalefetin tüm uyarılarını kulak ardına iterek gerici uygulamalara yönelmeye başlamıştır. İhtisas Mahkemeleri, dernekler vb. yasa tasarıları gündeme getirilmiş ve nihayet sıkıyönetim ilan edilmiştir. Çaresizler çareyi demokratik hak ve özgürlükleri alabildiğine kısıtlamakta bulmuşlardır. Baskıcı bir yönetimde, burjuva demokrasisinin sınırlarının iyice daraltılmasında bulmuşlardır. Halbuki faşizme karşı mücadele hak ve özgürlükleri kısarak değil, aksine hak ve özgürlükler alabildiğine genişletilerek verilir. Ve elbetteki faşist odakların üzerine yürüyerek. Bu da hukuki olmaktan öte siyasal bir sorundur.

Faşizm yıllardan beri devlet kurumları içinde örgütlenmiştir. Bu örgütlenme MC dönemlerinde önemli ölçülerde yaygınlık ve derinlik kazanmıştır. Bunda, baştan beri AP iktidarları tarafından sürekli gözetilmesi, başta gelen rolü oynamıştır. MC iktidarı çöktüğünde ise artık bu kurumlar içerisinde tırmanma olanağını büyük ölçüde yitirmiştir. Çünkü siyasal iktidar sınırlı ölçülerde de olsa antifaşist bir karakter taşıyan sosyal demokrasiye geçmiştir. Bu durumda faşizmin geriletilebilmesi için elverişli şartlar oluşmuştur. Ne var ki, bunun için en başta devlet kurumları içerisindeki bu yaygın ve derin örgütlenmenin üzerine gitmek gereklidir. Ancak sosyal demokrasi bu konuda ne cesur olmuştur, ne de eline çabuk. Dolayısıyla tasfiyenin ölçüsü son derece sınırlı kalmıştır. Faşist hareket ise kendi açısından olumsuz olan şartları değiştirebilmek, bu örgütlenmenin yeniden tırmanışa geçebilmesi ve devleti ele geçirebilecek bir noktaya ulaşabilmesi için hükümeti acze düşürmek, orduyu işin içine sokmak istemiştir. Yöntem olarak da terörünü, araya katliamları da sokarak artırmayı seçmiştir.

Faşist hareket neden ordunun işe karışmasını bu derece çok istemekte ve neden faşist bir diktatörlük için ordunun vazgeçilmez bir araç olduğunu düşünmektedir? Birincisi TC devletinin Osmanlıdan devralıp yaşattığı despotik bir karakteri vardır. Bu karakterin en çok etkilediği kurum ordudur. İkincisi 12 Mart faşist dönemi boyunca özellikle orta kademelerde faşist parti kendisine bir hayli yandaş edinmiştir ve bunlar hâlâ işbaşındadır. Üçüncüsü baskıcı bir burjuva yönetim, demokrasinin sınırlarının daraltılması faşizmin işine yarayacak, onunla rezonansa gelebilecektir. Ve kuşkusuz sıkıyönetim hükümetin bir anlamda pes demesi, düşürülmesinin yollarının açılması demektir. Katliamların başbuyrukçusu, sıkıyönetim ilanı ile ilgili olarak yaptığı açıklamada bunun yerinde ama eksik bir karar olduğunu söylüyor. Daha çok ilde sıkıyönetim istiyor. Bundan böyle de sıkıyönetim süresinin uzatılması, daha çok ilde sıkıyönetim ilanı için faşist hareket elinden geleni yapacaktır. İstediğini yaptırmanın yolunu da bulmuştur. Ecevit'e ilham perisi gelmesini sağlamak. Hiç kimsenin kuşkusu olmasın önümüzdeki günlerde faşist terör eylemleri sıkıyönetim ilan edilen illerde göreceli bir azalma gösterirken özellikle bu illerin dışına taşacaktır. Hükümet değil ordu imajını güçlendirmek için. Sıkıyönetim ilan etmekle kendi ipini kendi çeken hükümet bundan sonra yakayı biraz zor sıyırır.

Gerçi Ecevit sıkıyönetimi neden benimsediğini mantıklı(!) bir şekilde izah ederken, satır arasına ordunun durumunu da sokarak, üst komuta'nın sadece "aşırı sol'un" değil, aşırı sağın da üstüne gidebilecek bir yapıda olduğunu söylemiştir. Demokratik hak ve özgürlükleri koruyacak bir yapıda olduğunu söylemiştir. Ama bu sözler hemen Erzincan ve Sivas Sıkıyönetim Komutanlığının 2 No.lu bildirisiyle tekzip edilmiştir. Ve zaten Ecevit'in sözlerinde demagoji çok daha ağır basmaktadır. Kuşkusuz bugünkü durum 12 Mart tipi bir faşist diktatörlük olarak tanımlanamaz. Sıkıyönetim ilanıyla birlikte kimi aklıevveller, faşist bir diktatörlük kurulduğunu söylerler mi henüz bilemiyoruz ama herhalde sıkıyönetimin hiçbir şeyi değiştirmediğini savunacak olan çıkmaz. Sıkıyönetim, idarenin askerileştirilmesi, burjuva demokrasisinin kurumlarının içiçe girmesi ve ilan edilen yerlerde, baskıcı bölgesel yönetimlerin oluşturulması demektir. Bu durum diğer illeri de etkisi altına alacak, özellikle gerici valiler kendilerini sıkıyönetim paşası saymaya başlayacaklardır.

Bütün bunlardan sosyalizm adına yola çıkanların çıkarması gereken dersler vardır. Sosyal demokrasinin dahi bu derece geri bir konuma düşebileceği bir ülkede hâlâ daha kurumlaşmış bir burjuva demokrasisi, hatta sosyalist demokrasi ile sınır çizgileri belirsizleşmiş(!) bir burjuva demokrasisi hayal etmeye kalkanlar burjuvazinin elinde oyuncak olacaklardır. Hâlâ leninist çalışma ve örgütlenme prensiplerinin can alıcı önemini kavramayıp kendilerini burjuvazinin koyduğu kurallarla sınırlayanlar, ya cezaevinde legalist düşlerden uyanacaklar (onlar cezaevinde de düş görürler ya) veya tekelci oligarşinin yedek gücü bir düzen partisi olacaklardır.

Devrimci güçler sıkıyönetimin kaldırılması ve faşist hareketin bu konudaki taktiklerinin boşa çıkarılması için mücadeleyi yoğunlaştırmalıdırlar. Bununla birlikte sıkıyönetim boyunca demokratik hak ve özgürlüklerin gaspedilmesine karşı sessiz kalmamalı, eldeki mevzilerin korunması için, topluca bir çabayla direnmek gereklidir. Bu yapılırken bireysel çıkışlara ve maceracı eylemlere prim verilmemelidir. Ve yine bu dönem boyunca faşizme karşı mücadeleyi örgütlü bir şekilde geliştirmeli, burjuva düzene karşı ekonomik ve siyasi ajitasyonu çok çeşitli yollarla yükseltmek konusunda titiz ve kararlı olunmalıdır. Sosyal demokrasinin hükümet olduğu bir dönemdeki sıkıyönetim, açık ki 12 Mart tipi veya MC'li sıkıyönetimlerden farklıdır. Sınırlı ölçülerde de olsa faşistlerle de uğraşacaktır. Çalışmalarda bu da unutulmaması gereken bir noktadır.

Faşizmin göreceli bir eylemsizlik içerisine girmesi beklenmelidir. Sivri uçlarını geriye çekerek veya kaydırarak, sıkıyönetim ile sol güçleri karşı karşıya bırakmayı deneyecektir. Bu doğrultuda "sol" maskeli provokasyonlara gidebileceği gibi daha çok, zaten bütün çalışmaları provokatif olan maocu grupları kullanacaktır. Bu arada "devrimci şiddet temelinde mücadeleyi yükseltmekten" söz eden küçük burjuva devrimcileri de sorumlu davranmadıkları takdirde objektif olarak faşist planlara hizmet eder bir duruma düşeceklerdir. Önümüzdeki dönem maocularla faşistlerin ortak çalıştığı ve maoculuğun 'sol' içerisinde tasnif edilmeye çalışılmasının bir burjuva oyunu olduğu gerçeğini daha geniş kitlelere anlatmak gereklidir. Küçük burjuva devrimcileri ise iyi bilmelidirler ki, meydan 12 Mart öncesi gibi boş değildir. Zararını sosyalistlerin ve tüm devrimci-demokratların çekeceği eylemler bu kez karşısında çok geniş bir sol kesim bulacaktır.

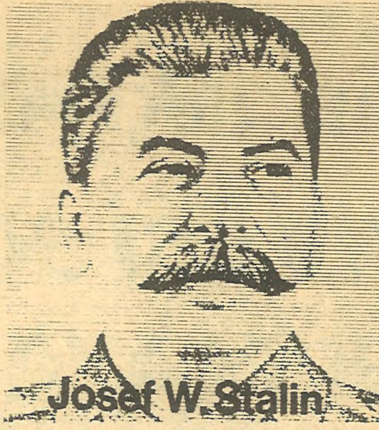
Diğer taraftan faşizme karşı mücadeleyi liberal burjuvaziye bırakıp panik içerisinde, onun dayattığı alternatifler arasında sıkışıp kalma eğilimleri de tehlikelidir. "Sıkıyönetimin ilan ediliş amaçlarının dışına çıkmaması" isteğiyle, "bir nebze faşistlere ve bir de 'sol' teröristlere vuracak ve bize dokunmayacaktır" zehabıyla icazet politikası ve pasifizmin meşrulaştırılması çabalarına karşı uyanık olmak da bir görevdir.

İşçiler, bütün emekçiler, gençler; Türkiye'de gün günden kötü geldiğini artık biliyorlar. Burjuva düzenin ekonomik ve siyasi açmazları derinleşerek sürüyor ve bu açmazlar emekçilerin kemerleri sıkılarak, baskı, zulüm yapılarak çözülmek isteniyor. Hayat şartlarının gittikçe kötüleşmesi, dinmeyen gözyaşları AP döneminde de vardı, CHP döneminde de var. Bu iki parti birlikte iktidar olsalar da sürecek. Tüm acımasızlığıyla birlikte 12 Mart faşist dönemi boyunca da vardı. Şimdi sıkıyönetim de sorunları halledecek bir sihirli değnek olmayacak. Türkiye'yi bugünlere tekelci burjuvazi getirdi. Şimdi sonuçları kabul ediyorlar. Büyük basın sefaletin, acıların ne ölçülere ulaştığını anlatmak için seferber oluyor. Ama yalnızca sonuçlar işlenip, esas sebep gözlerden gizlenmeye, bilinçlerden ırak tutulmaya çalışılıyor. Halbuki ızdırapların kaynağında içinde yaşadığımız emperyalizme bağımlı kapitalist düzen var. Bütün bunların sorumlusu bir avuç parababasıdır. Ancak ve ancak demokratik halk devrimini gerçekleştirip, tekelcilerin saltanatını yıkar ve kendi iktidarımızı kendi ellerimizle inşa etmeye koyulursak sorunlarımız bir bir çözülecektir.

İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, devrimci gençlik, işçi sınıfının devrimci siyasal hattı etrafında kenetlenecek ve bugünler ne kadar zor, yarınlar ne kadar kuşku verici olursa olsun bu tarihi görevin üstesinden geleceklerdir.

DOĞUMUNUN 99. YILINDA

"ÇELİK ADAM"

Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin kurucusu Stalin, 21 Aralık 1879'da Gürcistan' da Göri'de doğmuş ve 5 Mart 1953'te Moskova'da Kremlin' de ölmüştür. Tiflis'te bir dinbilim seminerinde okurken "Üçüncü Grup" adlı Gürcü Yurtsever ve sosyalist örgütüne girmiş ve bu devrimci ilişkilerinden dolayı okuldan atılmıştır. Bu sıralarda, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin Bolşevik saflarında yer almıştır. 1902-1903 yıllarını hapiste geçirmiştir. 5 Mayıs 1912'de Pravda (Gerçek) gazetesinin ilk başyazarı olmuş, 1913'e kadar Transkafkasya' daki yeraltı örgütlerinde çalışmıştır. Asıl soyadı Cugaşvili iken, bu sıralarda Parti içinde "Stalin" (Çelik Adam) adını kullanmaya başlamıştır. Uzun yıllar Sibirya'da sürgünde bulunan Stalin, Büyük Ekim Devrimi'nden sonra 1917-23 yıllarında Milletler Komiseri, 1919-23 yıllarında da İşçi ve Köylü Denetim Komiseri olmuştur. Parti Politbüro üyesi olan Stalin 1922'de SBKP Genel Sekreteri olmuş ve sosyalizmin zaferinin örgütlenmesinde Merkez Komitesi Sekreteri olarak önemli görevler yapmıştır.

SBKP'nin ve Sovyet Devleti'nin seçkin önderi Stalin, Bolşevik Partisi' nin, sosyalizmi zafere ulaştırmak için tasfiyeci unsurlara karşı verdiği amansız mücadelede büyük rol oynamıştır. Stalin, Troçki'nin "Sürekli Devrim" kuramına, Leninist "Tek Ülkede Sosyalizm" teziyle karşı çıkmış; Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin kurulabileceğini reddeden bir diğer muhalefet, Zinoviev ve Kamenev ikilisinin "Yeni Muhalefet"ini de çökertmiştir. Stalin muhalefete karşı girişilen mücadelede Parti'yi, Merkez Komitesi etrafında toparlayarak, Buharin ve Rikov'un "sağ muhalefet"lerinin de ezilmesinde, Parti'nin, leninizm düşmanlarını alt etmesinde önemli görevler almıştır.

SBKP'nin 15. kongresinde, Merkez Komitesi'nin Siyasal Raporunu sunan Stalin, proletarya diktatörlüğü, devrim, milli mesele, parti, sosyalist inşa ve ittifaklar sorunlarını anlatmış menşevik muhalefetin, parti ideolojisiyle, programıyla, taktikleriyle ve leninist örgütlenme biçimiyle bağdaşamayacağını göstermiştir.

Yüksek örgütçü Stalin, Parti ve diğer Sovyet yöneticileriyle birlikte SSCB'de sosyalizmi nihai hedefe ulaştırmak için mücadele ediyordu. Girişiği zorlu mücadeleler Stalin'in otoritesini biraz daha artırıyordu. Fakat zamania tüm kazanımlar Stalin'e maledilmeye başlandı. Stalin de kişilik yapısından gelen özellikle, kendisinin yanılmaz olduğuna inanarak hatalı tutumlar içine girmeye başladı. Kitlelerin kişiliğine tapınmasını geniş boyutlara ulaştırarak, işi, leninist ilkeleri ve parti hayatının kurallarını terketmeye vardırdı. Ama hatalı tutumları O'nu değerlendirişimizi değiştirmiyor. Stalin, Sovyet ülkesinde sosyalizmin inşası kavgasının yılmaz bir savaşçısı, bir komünistti.

Stalin ekonominin yeniden kuruluş döneminde, marksizm-leninizme yabancı muhalefete karşı, Yeni Ekonomi Politikasını savunmuş, Sovyet ekonomisinin kalkınması yolunda, Tarımın Kollektifleştirilmesini ve Planlı Endüstrileşme dönemini başlatarak, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşası için önemli adımlar atılmasına büyük katkılarda bulunmuştur.

Marksist-leninist teoriye katkıları olan, onu yeni deneyimlerle zenginleştiren Stalin bir kuramcı değil, daha çok bir eylem adamıdır. O, Sovyet ülkesinde "Büyük Milli Savaş" denilen II. Savaşta, Sovyet halklarını, yarattığı otoriter kişilik etrafında toplayarak, ölümsüz bir başarı kazandı: Bolşevik Parti'nin yönlendiriciliğinde, Kızıl Ordu, Sovyet ülkesini nazi işgalcilerinden temizledi.

Kişiye tapınmanın sonucu meydana gelen hatalar, antikomünist propagandayı körükledi, besledi; fakat bunlar, Sovyetlerin niteliğini değiştirmeye, SBKP'nin ideolojik, örgütsel, politik yapısını sarsmaya yetmedi. SBKP kişi tapınçlığını aştı. SBKP'nin 20. kongresinde "Tarihte kişilerin rolü konusunda marksist-leninist bir açıklamak yapmak için parti tarafından gösterilen geniş ölçüde çabalara, Stalin'in kişiliğine tapınmanın eleştirisine, bu tapınmanın zararlı sonuçlarının ortadan kaldırılmasına büyük bir önem verildi." (SBKP Tarihi, B. Ponomarev, Bilim Yay., s. 286)

ŞAHİN AYDIN'LAR MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

1971 ve onu takip eden senelerde gelişen işçi sınıfı hareketi ve devrimci, demokrat hareketi bastırmak, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün ilericileri ezmek için ABD emperyalizmi ve onun yerli ortakları tarafından Türkiye'de faşist diktatörlük tezgahladı.

12 Mart faşizmi tüm özgürlükleri faşist diktatörlüğün icap ettiği biçimde ortadan kaldırdı. Binlerce yurtsever tutuklandı, sıkıyönetim mahkemeleri karşısına çıkarıldı. Faşizmin insanlık düşmanı karakteri devrimcileri toplu halde katletti, darağaçlarına gönderdi. 12 Mart faşizmi tekelci burjuvazinin doğrudan istediği biçimde grevleri ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldırdı. Faşistler okullarda güçlendirildiler. Ancak bütün bunlar olurken işçi sınıfı sosyalizmi şekilleniyor, geçmişin hatalarından dersler çıkarılarak yola çıkılıyordu. Bu gelişime bağlı olarak yükselen halk muhalefeti faşizmin geri çekilmesini sağladı. Başta işçi sınıfı sosyalistleri olmak üzere tüm emekçi halk, faşist diktatörlüğün direncini kırarak daha demokratik bir ortama girilmesini sağladılar. Ancak faşistler ve partileri MHP ve yan kuruluşları güçlendirilmiş, bir katiller örgütü hazır hale getirilmişti. İşte Şahin Aydın ve Kerim Yaman arkadaşlar faşist saldırganların 12 Mart sonrasında katlettiği ilk devrimcilerdendi. Şahin Aydın ve Kerim Yaman yılmaz birer demokrasi ve sosyalizm savaşçısıydılar. Onlar Vedat Demircioğlu'nun yolundan gittiler. Faşist saldırganlığa ve teröre karşı amansızca mücadele ettiler. Ve onlar biliyorlardı ki esas olan bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağının yere düşmemesiydi. Ve düşmedi de. Şahin ve Kerim'den sonra öldürülen binlerce devrimci de düşürmedi. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağı emin ellerde, sosyalist gençlik hareketinin mücadelesi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda şehit düşenlerin mücadele azmiyle ve onların hatalarından dersler çıkararak yükseliyor.

Üniversiteler Yasa Tasarısı ile ilgili olarak TÜM-AS Genel Başkanı Ahmet Balamir'in görüşlerine başvurduk. TÜM-AS Genel Başkanı'nın bu konudaki görüşlerini yayınlıyoruz.

ÜNİVERSİTELER YASA TASLAĞI KAZANIM HALİNE GETİRİLEBİLİR

Bugünlerde kamoyunda ençok tartışılan konulardan birisi de yeni çıkarılacak olan üniversiteler yasasıdır. Bu konuda Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanmış bulunan yasa taslağı değişik kesimlerce değişik noktalardan ve farklı bakış açılarından değerlendirilip eleştirilmektedir.

Üniversite üst yönetimini oluşturan ve Üniversitelerarası Kurul'da temsil edilen tutucu çevreler taslağın çeşitli hükümleri konusunda hararetli bir tartışma açmış görünmekle birlikte asıl istekleri ve amaçları statükonun korunmasıdır. Onların 1750 sayılı Üniversiteler Yasası ile hiçbir çelişkileri yoktur. Çıkarılacak her yasanın 1750'den daha ilerde olacağını da çok iyi hissettiklerinden, el altından bu yasanın çıkmaması için her türlü cadı kazanını kaynatmaktadırlar. Görünüşte ise zevahiri kurtarabilmek için yasa konusunda tartışmaları sürdürmektedirler.

Oysa üniversitelerde sürmekte olan bunalıma cevap veremeyen, öğrencilerasistanlar ve üniversitenin diğer çalışanları üzerinde keyfi baskıların oluşmasına olanak tanıyan 1750 sayılı yasa'da köklü değişikliklere gidilmesi zorunludur.

TÜM-AS bunun bilincinde olarak 2,5 yıla yakın bir süredir, üniversiteleri daha demokratik ve işler bir yapıya kavuşturabilecek bir yasa üzerinde düzenli bir komisyon çalışması sürdürmüş ve sonuçta oluşturduğu taslağı Milli Eğitim Bakanlığına sunmuştur.

TÜM-AS özellikle üniversitelerdeki yapının demokratikleşmesi, yani üniversitenin tabanını meydana getiren öğrenci-asistan ve diğer çalışanların yönetim organlarına her kademede etkin biçimde katılması üzerinde titizlikle durmakta ve MEB taslağını bu noktadan eleştirmektedir. Taslak, yönetime katılma açısından yeterli bir oran getirmediği gibi, kesin oranların saptanmasını Üniversitelerarası Kurula bırakmaktadır. Bu ise çok büyük bir çelişkidir. Çünkü tabanın yönetime katılmasından korkan bir kesime, bu katılımı belirleme şansı verilmektedir.

Üniversite'nin daha demokratik bir yapıya kavuşmasının bir diğer şartı da tabanın rektör, dekan ve Üniversitelerarası Kurul üyelerinin seçiminde söz sahibi olmasıdır. Oysa Taslak incelendiğinde bu seçimlerde yalnızca öğretim üyelerinin,hatta yalnızca profesörlerin yetkili olduğu görülmektedir.

Gerçekte Taslak tüm yüksek öğrenimin tek bir yasa ile belirlenmesi (bütünlük), tamgün çalışma, gelişmekte olan üniversitelere düzenli öğretim üyesi yardımı (rotasyon) gibi olumlu ilkeleri kapsamaktadır. Ancak oluşturulan çerçeve içinde bu ilkeleri hayata geçirebilmekten henüz uzaktır. Örneğin tam gün ilkeleri ile çelişen, üniversite öğretim üyelerine ve yardımcılarına döner sermayeden pay verme gibi hükümler Taslakta mevcuttur. Rotasyon ise öğretim üyelerinden bir kısmını kapsayan bir uygulama olarak ve doçentlerin profesörlüğe yükseltilmesinin ön şartı biçiminde Taslakta yer almıştır. Böyle bir uygulama rotasyonu amaçlarından saptıracaktır.

Bu haliyle yetersiz durumda olan Taslak eğer tabanı temsil eden demokratik kuruluşların görüşleri ve önerileri çerçevesinde ele alınır ve yeniden düzenlenirse, bugünün şartlarında, geldiğimiz aşamada bir kazanım haline getirilebilir.

ÜNİVERSİTELERARASI KURULUN ALDATMACASI

Yeni Üniversiteler Yasa taslağı geniş çevrelerde tartışıldı. Bu arada Üniversitelerarası Kurul sık sık toplandı. Yaptığı tüm açıklamalar basında, TV'de yer aldı. Bu toplantılarla demokratik bir yasa taslağı hazırlanıyor kanısı yaratılmak isteniyordu. Öyle ya hangi yasa taslağı böyle o konuyu ilgilendiren kurullarda tartışılmıştı. Madalyonun öbür yanı ise hiç de öyle değildi. Üniversitelerarası Kurul'un yapısına baktığımızda bu kurulun üniversitelerdeki bir avuç "prof.lararası kurul" olduğu hemen görülür. Bu kurula her üniversite belli sayıda temsilci göndermektedir. Doğal olarak bunlar üniversite yönetiminde tek söz sahibi olan prog.lar olmaktadır. Ek olarak Hacettepe'nin kendisine bağlı "yeni kurulmakta" olan "üniversiteler" içinde kendi senatosundan temsilci seçip göndermesi "Üniversitelerarası Kurul"da ağırlığını getirmektedir. Görüldüğü gibi bu kurul belirli bir kastın elindedir. Bırakalım öğrencileri, asistanları, doçentleri; prof'ları bile tam anlamıyla temsil etmekten uzak, kendi çıkarından başka şey düşünmeyenlerin elindedir. Ama kurul üyeleri zaman zaman da ilericiliği kimseye kaptırmazlar.

İşte böyle bir kurulla Milli Eğitim Bakanı demokratiklik oyunu oynamaktadır. Kurul'un uzun toplantılarında en çok tartışılan konunun bu kast'ın üniversite yönetiminde daha uzun kalabilmesi, çıkarlarının zedelenmemesi olduğuna eminiz. Yaptıkları açıklamalar basında, TV'de boy boy yer alırken, üniversite kitlesinin ezici çoğunluğunu oluşturan asistanların, öğrenci örgütlerinin görüşlerine hiç yer verilmemektedir. Böylece demokratik olmayan bir yasa taslağı, 'demokratik' gösterilmeye çalışılmaktadır.

Üniversitelerarası Kurul'un en son toplantısından sonra yapılan bir açıklamada "öğrencilerin yönetime katılma ilkesi benimsenmiş" M.E.B. hazırladığı taslakta zaten yer alan bir ilke sanki bir lütufmuş gibi "benimsenmiş." O da aldatmaca olmaktan öteye gitmeyecek bir ilke. Devrimci öğrenciler yıllarca üniversitelerin demokratikleşmesi için mücadele ederken taleplerinden birisi de bu ilkeydi. Kimsenin lütfuyla olmadı kazanılmış haklar. 1969'da üniversiteler işgal edilerek "reform isteklerini" en geniş kamuoyuna duyurdular. Bu doğrultuda mücadelelerini sürdürdüler. O zaman bir Hacettepe Üniversite Senatosunda konuyu tartışıp "öğrencilerin üniversite yönetimine katılmaları için ne vakitleri, ne de bilgi ve yetenekleri elverişlidir" kararını alanlar bugün bu ilkeyi aldatmaca olarak da benimsiyorsa bu devrimcilerin yoğun çabaları sonucu olmuştur. Ama hemen "efendim o zamanki toplumun gelişkinliğiyle, şimdiki farklı vb." şeyler hemen hazırdır.

Şu iyi bilinmelidir ki devrimci öğrenciler tüm üniversite çalışanlarıyla birlikte üniversitelerin demokratikleşmesi için; demokratik haklar için kimseden lütuf beklemedi, beklemeyecek de. 10 yıldan beri gidilen yolda yürünecek, demokratik haklar söke söke alınacaktır.

YAVUZ HIRSIZ EV SAHİBİNİ BASTIRABİLİR Mİ ?

Genç Öncü dergisi son sayısında *"Genç Sosyalist dürüst olmalıdır"* başlıklı bir yazı yayınlayarak bunun mümkün olabileceğini kanıtlamaya girişmiş. Bizden "dürüst, samimi, birleştirici ve yapıcı" olmamızı istiyorlar. Bütün varlık dönemleri boyunca dürüst olmamanın, birleştirici ve yapıcı olmamanın en çarpıcı örneklerini vermiş ve vermekte olan bir siyasi hareketin mensuplarının işçi sınıfı sosyalistlerinden böylesi bir istekte bulunmalarına "yavuz hırsızlık" çabalarından başka ne demeli?

Daha önceleri kendisi de "ikiyüzlü, bozguncu, düşmanlık körükleyici ve ayrılık güdücü" olan yazara da şimdiki yeni erdemlerini(!) TİP kazandırmış olsa gerek.

Siyasi hareketimiz TİP'in, gerek 1971 öncesi için, gerekse 4 yıllık bir tatil döneminden sonra siyasi mücadeleye yeniden başladığı 1975 sonrası için, değerlendirmesini köklü olarak yapmış, ideolojik-politik zaaf ve yanılgılarını göstermiştir. TİP ise kendisine yöneltilen bu köklü eleştiriler karşısında "satırarası sataşma" dışında sessiz kalmıştır. Aynı zamanda bizim ideolojik hattımıza hiçbir eleştiri getirememiş ve bazen de Genç Öncü'nün bu yazısında olduğu gibi *"çoğu kez doğru şeyler"* söylediğimizi kabullenmek zorunda kalmıştır. TİP'in bu ideolojik acizlik ve belirsizliği doğal ki Genç Öncü'de de yansımasını bulmaktadır.

O, bir yanda Genç Sosyalist'in savunduğu hatta hiçbir temel eleştiri getirmemenin aczi içindedir. Ama öte yanda da oportünist hesaplar üzerine yüzeysel eleştiriler bina ederek taraftar kazanabileceği umudundadır. Bu çelişkili durumun sonucunda ise daha önceki DİSK konusunda da olduğu gibi ne söylediklerini kendilerinden başka kimsenin anlamadığı amaçsız yazılar ortaya çıkartmakta, cevaplarını alınca da boyunlarını büküp oturmaktadırlar. Şunu bilmelidirler ki, geçmişi parlamenterizm-popülizm-sendikalizmin en koyusuyla yoğrulmuş, bu geçmişin ciddi bir değerlendirmesini, samimi bir özeleştirisini yapmak yerine; ajitatif böbürlenmelerle ideolojik zaaf ve yanılgılarını önemli ölçüde devralıp sürdüren bir siyasi hareket, oportünist hesaplarla uzun süre ayakta tutulamaz. Ava gitmeye ne denli hevesli olurlarsa olsunlar, sonuçta başkalarına yönelttikleri okların sivri uçları kendilerine döner. Bizim bu söylediklerimizden ideolojiye olan inançlarını yitirip "kelle hesabı" yapmayı birinci plana alanların birşey anlayamayacaklarını biliyoruz. Ama zaman onlar için de öğretici olacaktır. Aslında bu yeni eleştirilerinin dayandığı hesap da, tasfiyecilik döneminin ertesinde siyasi hareketimizden "ideolojik-politik hattının doğruluğuna karşılık güçsüz oluşu" nedeniyle ayrılıp "40-50 kişiyi"değil, daha fazlasını pankartı altında yürütebilen Genç Öncü'ye geçen bir kişinin imzasının kullanılması.

Partizanlıkla objektif olmayı birbirinin karşısına koyan yazıda Genç Sosyalist'e "kendisine dışarıdan bakması" tavsiye edilmiş. Genç Öncü genellikle bizde adet olduğu üzere iğneyi kendisine batırmadan çuvaldızla başkasına hücum ediyor. Madem *"kendisine dışarıdan bakma olgunluğundan"* söz ediyorsunuz, biraz dürüst davranıp şu yazınızda söylediklerinizi bir de "kendinize dışardan bakarak" düşünün:

"İşçi sınıfının biricik partisi" sıfatını sizden başka TİP'e yakıştıran var mı? Size en yakın olan küçük burjuva radikallerinin bile, işçi sınıfı ve devrimci-demokrat hareket içindeki konumunuzla, bu sıfatı size yakıştıramadıklarını bilmiyor musunuz? 4 yıl boyunca siyasi mücadeleyi tatil edip sonra da "burjuvazi işçi sınıfı partisini kapattı" diye işin içinden sıyrılıveren siz değil misiniz?

Türkiye gibi emperyalizme bağımlı, güçlü bir faşist hareketin bulunduğu bir ülkede Leninist mücadele metotlarının tümünü gerektiğinde uygulayabilecek bir anlayış ve bu anlayışa uygun pratik çabalar içinde misiniz?

Pasifizminizi bilmeyen, söylemeyen mi var, sizden başka?

Güvenliğinizi liberal burjuvazinin iyiniyetine ve zorlanmasına bıraktığınızı Ecevit in ve küçük burjuva radikallerinin "yasal sol" tanımlamasından olsun anlamıyor musunuz?

Yöneticiler de dahil, kaç "işçi sınıfı partisi" üyesinin il-ilçe binasında, evinde kendisini faşist saldırılara karşı koruyabilecek şekilde hazırlıklı olmasını sağladınız? Faşist canilerce katledilen 7 TİP üyesinin faşistlerin cirit attıkları bir bölgede tedbirsiz olarak kaldıklarını ve bunun da pasifist anlayışın bir sonucu (yoksa teknik bir aksaklık değil) olduğunu söylememizi *"yakışıksız söz"* olarak tanımlamanız, sizi olsun, avutabiliyor mu? *"Örgütlü birleşik güç yenilmez"* diye sosyalizme yeni başlayan ortaokul talebelerinin dahi bildiği bir gerçeği yeni bir keşifte bulunmuş gibi sunup, bunu soyut bir slogan haline getiren siz; faşizme ve emperyalizme karşı olan siyasi güçlerin ve demokratik örgütlerin birleşik gücünün oluşturulması için bir tek somut adım attınız mı? Bırakalım somut adım atmayı, size yapılan önerileri de reddetmediniz mi? Hunharca öldürülmeleri yalnızca Türkiye'de değil, dünyanın pekçok ülkesinde tepki çeken 7 TİP üyesi ve katledilmesi herhangi bir sosyalistin katledilmesinden çok daha geniş çevrelerin tepkisini çeken bilim adamı Necdet Bulut için tören düzenlemeyi olağanüstü bir başarı olarak sunma gayretindesiniz. Buradan TİP'in "antifaşist mücadelenin önünde" olduğu sonucunu çıkartmaya çalışıyorsunuz. Peki, ya bu cinayetlerin öncesi ve sonrası? Faşizme karşı mücadelenin yükseltilmesi için demeç vermekten öte ne yaptınız, nerede hangi somut çabalarda bulundunuz?

Hele bunların cevaplarını samimi olarak bir düşünün, ondan sonra etrafınıza *"haddini bilmez"* diye suçlamalar yöneltirsiniz!

MİTİNG ANLAYIŞI

SGB sözle yetinmeden, faşizmin etkinliğinin olduğu bazı bölgelerde faşizme karşı mücadeleyi yükseltmek amacıyla mitingler düzenlemiş ve bu bölgelerde kış uykusunda olanları da uyandırmayı hedeflemişti. Aynı zamanda bütün sınırlılığına rağmen ne yapmak gerektiğini gösterdiği için tüm devrimci-demokratlara ve sosyalistlere örnek teşkil edecekti. Genç Öncü ise örnek almak yerine anlaşılan bu mitinglerden ve özellikle Kırıkkale mitinginden tedirgin olmuş. Kırıkkale mitinginin *"provokasyona yol açtığından"* söz ediyor. *"Örgütlü faşist çetelerin provokatif saldırılarına açık olan"* bu mitinge Genç Öncü şubesinin de katılma kararı aldığını, ancak, çok sayıda faşist Kırıkkale'ye yığılırken nedense miting günü ortada gözükmediklerini dürüstlük ve samimilik timsallerine hatırlatmak isteriz. Eğer *"örgütlü faşist çetelerin provokatif saldırılarına"* açık olmayan miting arıyorlarsa Fransa'ya veya en iyisi SSCB'ye gitmelerini naçizane tavsiye edelim. (Sakın yanlış anlaşılmasın *"işçi sınıfının partisine ders vermek"* gibi bir amacımız haşa-huzurdan yoktur.) Bizim ülkemizde ise örgütlü faşist çeteler pek çoktur. Onlar bütün ilerici hareketlere saldırabilirler. Önemli olan bunu bilmek, bunun gerektirdiği örgütlülüğü sağlamak, diğer tedbirleri alabilmektir. Nihayet Kırıkkale'de şimdiki durumun ne olduğunu eğer öğrenebilirlerse, mitingin sonuçları konusunda gerçekçi yorum yapabilmelerinin şartları oluşur.

FAŞİST HAREKETİN DURUMU

"Bugün ülkemizde yasal hükümetin dışında açık olmayan bir iktidar odağı görülmektedir. Bu iktidar odağı açık bir biçime bürünebilmek için bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da provokasyonlara ve yeni tertiplere başvuracaktır."

Bu sözler Genç Öncü Genel Başk. imzalı başyazıda ediliyor. Hayli ilginç. İlginç olduğu kadar da Genç Sosyalist için kullandıkları sıfatla söylersek garip. Biri CHP ağırlıklı hükümet olmak üzere iki tane iktidar olduğu keşfedilmiş. Bu, *"açık bir biçimde"* olmayan ikinci *"iktidar odağı"* ise *"bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da provokasyonlara ve yeni tertiplere başvuracağına"* göre faşist ve hem de daha önceden beri varmış. *"Faşizme yönelik adımlarla"*, *"açık bir biçime bürünebilmek için"* çalışıyormuş. Bir an için insan goşistlerin bilinen "gizli faşist diktatörlük" tezleriyle karşı karşıya kaldığını sanıyor. Meğerse biz, 2. MC çöktüğünde faşizm iktidar ortağı olmaktan çıktı demekle yanılıyormuşuz. O güne dek kendisine sürekli kan veren devlet desteğini ve örtüsünü kaybetme durumuyla yüzyüze kaldı demekle yanılıyormuşuz. Aslında sınırlı da olsa antifaşist olan sosyal demokrasinin ağırlığında bir hükümetin kurulmasiyla faşizm legal iktidar ortağı olmaktan çıkıp, *"gizli bir iktidar odağı"* olmuş(!) Devleti ele geçirme ve onun yapısını değişikliğe uğratarak faşist bir diktatörlük kurma planlarının temel noktasını oluşturan devlet kurumları içerisinde yuvalanmış faşist kadroların ayıklanma gibi bir tehlikeyle yüzyüze kalmaları da faşizm açısından pek önem taşımıyormuş.

Faşizmin tırmanmasını yalnızca insanların öldürülme sayısıyla açıklayıp aradaki önemsiz(!) devlet faktörünü hesaba katmayan Genç Öncü'nün elbette ki bütün bu terörün altında yatan paniği sezmesi mümkün olamayacaktır. Sonra da sıkıyönetim gelince doğal olarak kendisi paniğe kapılacak, bir başka iktidar odağını keşfedecektir. Halbuki faşist hareketin paniği sürmüş, ne varki Maraş'ta son kozlarından birini oynayarak tezgahladıkları katliam sonrasında sıkıyönetimin ilan edilmesiyle moral kazanabilmişlerdir.

SONUÇ

Dürüstlükten söz edip, dürüstlükten zerrece nasibini almayan, birleştiricilikten söz edip, birlikçilikle uzak yakın ilgisi olmayan, "adam kazanma" hesapları üzerine eleştiri inşa eden Genç Öncü'nün böylesi tavırlarla varabileceği yer çıkmaz sokaktır. Eğer gerçekten emekçi halk ve gençlik hareketine katkıda bulunmayı istiyorlarsa önce kendi ideolojilerini baştan aşağı bir gözden geçirsinler. Ve eğer gerçekten olumlu bir tartışma ortamı yaratmak istiyorlarsa Genç Sosyalist'in ideolojik hattına eleştiri getirmeyi denesinler. Yoksa ciddiye alınmayı beklemesinler.

TÖB-DER 'de Bozgunculuğun Son Dalı da Kırıldı

TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurul'u öncesinden ilerlemecilerin niyetleri belli idi. Ya TÖB-DER'in başına çöreklenmek, ya da ayrı örgüt kurarak Türkiye öğretmen hareketini likide etmek. Kongre öncesi geçen iki yılda TÖB-DER'in çalışmalarını zaafa uğratmak için yapmadıkları kalmamıştı. 4. Olağan Genel Kurul'da yıkıcı çalışmalarını mutlaka ve hangi yolla olursa olsun yönetime gelmekle sonuçlandırmak hesabında olan ilerlemecilerin bu hesapları ile TÖB-DER'i ehlileştirmek için fırsat bekleyen sosyal demokrasinin hesapları çakıştı. Yönetimde olmak için kıvranan TİP'liler, ilerlemeciler ve sosyal demokratlara kuyruk oldular. Bu üçlü ittifak, bir küçük grubun da desteği ile divam seçimlerini aldı. Divanı ele geçiren ilerlemeciler, TÖB-DER yönetimini divana bırakmanın hesabını yapmaya başladılar. Bu planlarının sonucu olarak 280 oyla aldıkları divanı 349 güvensizlik oyuna bırakmadılar. Divan düşmemiştir diyerek salonu terkettiler. Kongre tutanaklarını tahrif ederek mahkemeden tedbir kararı aldılar. Öğretmenlerin iradesinden, birliğinden, bütünlüğünden, birlik ve dayanışmasından söz edenler, umduklarını bulamayınca burjuva mahkemesine sığındılar. Mahkemeden aldıkları kararı, ayrı kongrenin ve ayrı örgütlenmenin gerekçesini oluşturmak amacıyla tebliğ etmediler. Giriştikleri maceranın nerede biteceği belli olmadığı için aralarında çelişki çıktı. Pabucun pahalıya mal olacağını gören TİP'liler ve sosyal demokratlar, ilerlemecilerden koptular. İlerlemeciler 50-60 delegeleriyle, bilinen kongrelerini topladılar. Biricik "yasal yönetim" olduklarını savunmaya başladılar. TÖB-DER'in demokrasi mücadelesindeki görkemli yerinden tedirgin olan, bu nedenle saldırmak için fırsat kollayan burjuvazinin çeşitli kesimlerinin yardımı ile telefonları kestirdiler, mektuplara el koydurdular, bankadaki paraları bloke ettirdiler. İlanlarla, demeçlerle, bölge toplantıları adıyla yaptıkları grup toplantılarında, çıkarttıkları gazete ve dağıttıkları bildirilerde; Türkiye eğitim emekçilerinin örgütü TÖB-DER'i yıprattılar, değeri ölçülemeyecek manevi, milyonlarca maddi zarara soktular. TÖB-DER'in üyelerinin iş ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı, bağımsızlık, demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesini zaafa uğrattılar.

İlerlemeciler, bütün bunları yaptılar, ama diğerleri ne yaptılar. 4. Olağan Genel Kurulda, örgütün başına çöreklenmek mümkün olmasa bile bölmek isteyen ilerlemecilere, Toplumsal Anlaşma gereğince TÖB-DER'i ehlileştirmek isteyen sosyal demokratlara yedeklik yapan TİP'liler örgütün bunalıma girmesiyle bu kez de TÖB-DER'i kurtarmaya giriştiler(!) Türkiye eğitim emekçilerinin temsilcilerinin bulunduğu Genel Kurul'dan kaçtıklarını unutursak sosyalizm adına gerici bir talep olan kayyum isteğinde bulundular. Sosyal demokratlar ise ilerleme ile yol arkadaşlığından umudu kesince yine kayyum isteği ile mahkemeye başvurdular. Öğretmenlerin iradesinden kaçanlar, sığındıkları burjuva mahkemelerinde de umduklarını bulamadılar.

Süleyman Üstün'ün açtığı dava Gazioğlu yönetimi lehine sonuçlandı. Demokrasi İçin Birlik grubunun TÖB-DER'i kayyuma bırakmak için açtığı dava kayyum isteğinin reddedilmesiyle sonuçlandı. Sosyal demokratların açtığı dava da Aralık ayının ortasında esastan sonuçlanarak kayyum isteği reddedildi. Ayrıca Gazioğlu yönetiminin meşru, Öztürk yönetiminin ise gayrımeşru olduğuna karar verildi.

Böylece TÖB-DER'de örgüt yıkıcılarının tutunduğu son dal da kırılmış oldu. Bundan sonra artık direnmek boşunadır. Bütün gruplara düşen görev demokratik merkeziyetçilik işleyişine uymak, TÖB-DER'in birliğini güçlendirmek yolunda çaba sarfetmektir. Ve TÖB-DER'i bu bunalıma sürükleyenleri özeleştiri yapmak beklemektedir.

LİSELİ GENÇLİĞİN

İZMİR

EŞREFPAŞA LİSESİ

İzmir Eşrefpaşa Lisesinde Genç Sosyalistler karşı-devrimci maoculara anladıkları dilden cevap verdi.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de maocuların halk hareketi içinden sökülüp atılması ve tecrit edilmesi sağlanacaktır. SGB'liler, yalnızca sosyalist değil demokratik bir görev olan maoculuğa karşı mücadeleyi ciddiye alıyorlar ve bu soruna bilinçli bir şekilde yaklaşıyorlar.

Eşrefpaşa lisesinde de, maocular Maraş katliamını protesto eyleminde karşı-devrimci tavırlarını ve konumlarını bir kez daha göstermişlerdir. Fakat Genç Sosyalistler, maoculara anladıkları dilden cevap vermesini bildiler. Anti-Sovyet ve anti-komünist çığırtkanlık yapmalarına göz yummayarak ağızlarının paylarını verdiler.

AKŞAM TİCARET LİSESİ

Akşam Ticaret Lisesinde, gerici ortaöğrenim yönetmeliğini protesto etmek amacıyla, okul bir gün işgal edildi.

Hükümetin "güvenlik" kuvvetleri son derece haklı olan bu tepkimizi zorla bastırdılar. Arkadaşlarımızı gözaltına alıp, adliyeye sevkettiler. Hareketin doğruluğu ya da yanlışlığı değerlendirilebilir. Fakat Genç Sosyalistler şunun bilincindedirler ki her ne şekilde olursa olsun, hükümetin geliştirmeye çalıştığı anti-demokratik uygulamalar ne denli gerici ise buna gösterilen tepki o denli haklı ve ilericidir. Hükümet, gençlik üzerindeki anti-demokratik uygulamalara girişeceğine, faşist yuvaların ve MHP'nin üzerine kararlıca yürümelidir.

ANKARA

CUMHURİYET LİSESİ

Cumhuriyet Lisesi'nde K.Maraş'ta meydana gelen katliamı protesto için bir günlük boykot yapılmıştır. Sabahleyin okula gelen öğrenciler forum yapmak için bahçede toplanmışlar. Maraş katliamının insanlık dışı bir olay olduğuna değinilen konuşmalar yapılmıştır. Bu konuşmalarda DİSK'in bu konuda derhal harekete geçmesi gerektiğine de değinilmiştir. Konuşmalar - dan sonra and içilmiş, Emek'te İnci Baba'daki dörtyala kadar yürünmüştür. Yol kesilerek and içilmek istenmiştir. Dev-Genç siyaseti tekkeci tavrını bu eylemde de göstermiştir. And içerken "biz Dev-Genç'liler" diyerek başlamıştır. Dev-Gör'ün yeniden and içtirmek istemesi üzerine Dev-Genç'in saldırısına uğramıştır. Bu anti-faşist kitlenin birliğinin bozulmasını getirecek olay engellenmiş ve dağınılmıştır.

İNCİRLİ LİSESİ

25.12.1978 pazartesi günü tüm okul kitlesi Maraş olaylarını ve faşist katliamları protesto etmek için derslere girmemişlerdir. Okul önünde toplanan 3000' e yakın öğrenci kitlesi faşizmi lanetledi. Bu protesto sırasında sol revizyonistler her yerde olduğu gibi İncirli Lisesi'nde de kendi grupçu tavrını ortaya koymuştur. Ortak sloganlar tesbit edildiği halde kendi siyasi sloganlarını söylemek istemişlerdir. İncirli Liseli genç sosyalistleri ise goşizmin bu grupçu mantığını mahkum etmiştir. Daha sonra Maraş olaylarını ve faşist katliamları kınayan konuşmalar yapılmıştır.Forumun sonunda Genç Sosyalistler devrimci antlarını içerek dağıldılar.

50. YIL LİSESİ

25 Aralık Pazartesi günü okulda K.Maraş faillerinin bulunup hesap sorulması doğrultusunda kantinde forum konulmuştur. Forumdan sonra derslere girmeyen öğrenciler "50. Yıl Liseli Devrimciler" yazılı pankart açmışlar. Sonra okuldan Seyran Bağları'ndan Tepe başına kadar yürünmüştür. Önceden tesbit edilen "Kahrolsun Faşizm, Maraş katliamının hesabı sorulacak, katiller belli Türkeş'in itleiri, Katiller bulunsun hesap sorulsun" sloganları atılmıştır. Tepe Başında eylem sona ermiştir.

CUMHURİYET TİCARET LİSESİ

Okulda 26 Aralık Salı günü birinci dersi yaptıktan sonra saat 8.30'da bütün sınıflar derslere girmemiştir. Maraş'taki olayları protesto etmek için okul bahçesinde forum konulmuştur. "Mit Kontr-Gerilla, MHP, ÜGD dağıtılsın! Maraş katliamının hesabı sorulacak!" sloganları ile Gençlik Caddesine kadar yürünmüştür. Okul temsilcisi katliamı kınayan bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında faşizme karşı tüm anti-faşistlerin tek yumruk olmasına değinmiştir. 25 dakika süren eylem and içilerek sona ermiştir.

BİRİNCİ SANAT MESLEK LİSESİ

1. Sanat'ta K.Maraş katliamını lanetlemek için 25 Aralık'ta okulda boykot yapılmıştır. Okulun önünde 300 kişilik bir grup halinde toplanarak Gençlik Parkının önüne doğru yürünmüştür. Yürüyüş sırasında "Faşizme karşı omuz omuza, Maraş faşistlere mezar olacak, Katiller bulunsun hesap sorulsun" sloganları atılmıştır. Miting yarım saat sürmüş. Sonra slogan atılarak dağınılmıştır.

MALİYE MESLEK LİSESİ

Öğrenciler 26 Aralık günü Maraş katliamını protesto için bir forum düzenlemeyi kararlaştırmışlardır. Sabah saat 9.00'da sınıflardan okul lokaline inilmiştir. Okul müdürü ve bazı öğretmenler forumu engelleyerek öğrencileri tekrar sınıflarına dağıtmışlardır. Okulun bir gün tatil edildiğini söyleyerek okulu boşaltmalarını istemişlerdir. Genç Sosyalistler okulda tutabildikleri kadar öğrencilerle birlikte bir sınıfta toplanıp and içmişler,katliamı lanetliyen konuşmalar yapmışlardır.

YAPI, KİMYA, METAL, MOTOR MESLEK LİSESİ

25 Aralık Pazartesi sabah saat 8.00'de tüm öğrenciler okulda toplanmışlardır. Bazı gerici, faşist öğretmenler öğrencilerin toplanmalarını engellemek istemişlerdir. Fakat tüm öğrenciler dışarı çıkınca engellemeden vazgeçmek zorunda kalmışlardır. Gazi mahallesinde Yapı, Kimya, Ağaç, Metal, Motor Sanat Liselileri birlikte forum koymak istemişlerdir. Fakat bu forumu polisler engellemek istediler. Öğrencilerin polise karşı koymaları üzerine polis silah çekmiştir. Ama öğrenciler yine de dağılmamışlardır. Maraş katliamı üzerine yapılan kısa bir konuşmadan sonra dağınılmıştır. Dağılan öğrencilerin büyük bir kısmı Sincan treni ile evlerine gittiği için, trene binen öğrencileri polis Gazi İstasyonunda durdurarak bütün öğrencileri indirmişlerdir. Öğrencileri birinci şubede tutan polis akşam saat 18.00'de bırakmıştır.

ADANA

27 MAYIS AKŞAM OKULU

Ballı Kuyu'daki faşistler arkadaşlarımıza saldırmaya cüret ederek bir arkadaşımızı sırtından bıçakla yaraladılar. Fakat o anda saldırıya uğrayan arkadaşlarımız gereken cevabı vererek faşistleri püskürttüler.Faşistlerin Ballı Kuyu'daki SGB hareketinin gelişmesinden paniğe kapılarak saldırıya ve teröre yeltendiklerini iyi biliyoruz.Fakat, faşistlerin ne terörü, ne saldırıları bize engel olamaz. Her şeye rağmen, Ballı Kuyu'lu Genç Sosyalistler Ballı Kuyu halkıyla birlikte, faşistleri mahalleden ve 27 Mayıs Akşam Okulu'ndan söküp atacaklardır.

KIRIKKALE

TİCARET LİSESİ

25 Aralık günü Kırıkkale Ticaret Lisesindeki Genç Sosyalistler faşist katillerin Kahramanmaraş'ta giriştikleri katliamı protesto etmek için bir derslik bir boykot koyarak, bütün öğrencilerin bu boykota katılmalarını sağladılar. Bombalı silahlı saldırılara karşı kararlıca süren mücadelemiz Kırıkkale çapında olduğu gibi Ticaret Lisesinde de ürünlerini vermekte ve faşistler tecrit olmaktadır. Son boykot eylemi bunu göstermiştir.

SİVAS

ATATÜRK LİSESİ

MC döneminde faşist-idare ve polisin işbirliği sonucu devrimcilerin tüm çabalarına rağmen Sivas Atatürk Lisesi faşist işgal altına girmişti. Bu dönem boyunca sosyalist ve ilerici öğrenciler sürüldü, cezalandırıldı ve arkası kesilmeyen faşist saldırılarla yaralandı. Ne var ki bütün bunlara rağmen sosyalist öğrenciler okulu tümden faşistlere terketmediler. Atılım yapacakları günler için saflarını düzenlediler ve sıkılaştırdılar. 78-79 öğrenim yılının başlamasıyla birlikte de okulun faşistlerden temizlenmesi için mücadeleye giriştiler.

Öte yandan Sivas ilimizi mezhep kışkırtmacılığı yaparak kendi kanlı emelleri için bir provokasyon bölgesi haline getirmek isteyen faşistler de okulun açılmasıyla birlikte yeniden saldırılar düzenlemeye başladılar, terör estirmek istediler. Ancak devrimci öğrencilerin önderliğini ele alan SGB'liler sistemli ve militan bir mücadeleyle bu saldırıları boşa çıkarttılar. Okul'un orta koridorunda düzenledikleri son saldırı denemesi de fiyaskoyla sonuçlandı ve arkalarına bakmadan kaçmak zorunda kaldılar. Okul Müdürü ise bu olayda açıkça faşistlerin yanında saf tuttu ve devrimci öğrencileri karakola şikayet etti.

Okul Müdürünün bu tavrını şiddetle protesto ediyoruz. Faşistlerin ve onların destekçilerinin bütün çabaları boşa gidecek ve Atatürk Lisesi devrimcilerin kalesi olacaktır.

Lisemizde Faşistlere Yer Yok

Yaşasın liseli gençliğin mücadelesi!

MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

İSTANBUL

FERİKÖY LİSESİ

Sene başından beri Dev-Lis'in ortayolcu ve grupçu politikası liseli gençliğin demokratik lise mücadelesine sekte vuruyor. Anti-faşist mücadeleye tekkeci anlayışla yaklaşan Dev-Lis "sol" lafazanlıklarını pratikte pasifizm ile bütünleştiriyor. Tekelci burjuvazinin öğrenci gençliğin demokratik lise mücadelesini engellemeye yönelik yeni disiplin yönetmeliği ve okulları jandarma üssü haline getirme girişimlerine karşılık, okulumuzda da geçtiğimiz günlerde de anti-faşist güçbirliği yapılarak gerici uygulamaları protesto için forum düzenlenmiştir.

Forum Genç Sosyalist'lerin zorlayıcı tavırlarıyla gündeme gelmiş ancak Dev-Lis'in orta yolcu ve hegemonyacı politikasıyla foruma karşı-devrimci maocular da sokulmuştur.

Ayrıca son gelişen Kahramanmaraş olayları ile ilgili boykot için Dev-Lis'lilerle gidip konuşan Genç Sosyalistler boykot kararı almışlardır. Ancak boykot konacağı sırada Dev-Lis'li "sol" gevezeler kendi grupçu anlayışlarını ön plana çıkararak ve anti-faşist mücadeleyi kendi tekkelerine mal etmek isteyerek, öğrenci gençlik içindeki parsa toplama işini hızlandırmak istemişlerdir. Ancak Feriköy Lisesindeki anti-faşist mücadeleye geçen yıldan beri damgasını vuran SGB'lilerin mücadelesi her türlü engeli aşarak yükselecektir.

KABATAŞ AKŞAM TİCARET LİSESİ

Liseli gençliğin akademik-demokratik mücadelesini ve sınıflar kavgasında yer almasını engellemek için elinden geleni yapan tekelci burjuvazi bu doğrultuda gerici bir disiplin yönetmeliği çıkarmıştı. Kabataş Akşam Ticaret Lisesi öğrencileri bu gerici disiplin yönetmeliğini protesto etmek için boykot ilan ettiler. Revizyonistler tekkeci tavırlarla bu boykotu kendi grup çıkarları doğrultusunda kullanmak istediler. Ancak bizler bir bildiri yayınlayarak bu tekkeci tavırları teşhir ettik. Gerici disiplin yönetmeliğinin iptal edilmesi ve pratikte aşılması için tüm demokratik güçlerin birliği gereklidir. Ve bu birliğin önündeki engeller aşılacaktır.

AKŞAM MOTOR MESLEK LİSESİ

Motor Meslek Lisesinde KAHRAMANMARAŞ olaylarını protesto için 2 günlük boykot kararı alındı ve uygulandı. Boykot tam bir sosyalist disiplin içerisinde yapıldı. Genç Sosyalistler üzerlerine düşen görevleri yaptılar.

İAMML'de haysiyet kolu ve öğrenci birliği seçimleri yapıldı. Yönetimin bir bölümüne Genç Sosyalistler temsilci olarak seçildi. Seçim sonrasında Genç Sosyalistler diğer öğrencilerin de sempatisini kazandılar.

Genç Sosyalistler seçimlerde de olduğu gibi bütün alanlarda üzerlerine düşen görevlerini sosyalist disiplin içinde yapacaklardır.

TRABZON

TRABZON LİSESİ

16 / 12 / 1978 cuma günü Trabzon Lisesi önünde, parababalarının ağzı salyalı itleri okula gitmekte olan bir grup devrimci arkadaşımıza saldırdı.

Trabzon Lisesinde yükselen anti-faşist mücadele faşistlerin okuldaki, etkinliklerini kırmış ve güçlerinin büyük bir bölümünü yitirmelerine neden olmuştur. Bu durum karşısında paniğe kapılan faşistler, profesyonel katillerini okulun önüne getirip okuldan çıkan devrimcilere saldırtmakta ve pansiyonda kalan arkadaşlara sık sık saldırılar düzenlemektedirler. Amaçları okulumuzdaki yükselen anti-faşist mücadeleyi engellemek, ellerinden alınan mevziyi terketmemek ve okulda kendilerine yeniden taban bulmaktır. Ama bu saldırılar bizi yıldırmayacak, haklı mücadelemizden alakoymayacak ve faşizme karşı olan sınıf kinimizi perçinleyecektir. Genç Sosyalistlerin bilimsel sosyalizmle örmüş oldukları duvarları faşistler aşamayacak ve karanlık emellerine ulaşamayacaklardır.

AYDIN

ORTAKLAR ÖĞRETMEN LİSESİ

Bizler Ortaklar Öğretmen Lisesi öğrencileri olarak bazı haklarımızın elimizden alınmasını ve son ortaöğrenim yönetmeliğini protesto amacıyla boykota başladık. Fakat, egemen güçler her halde çok tedirgin oldular ki, devreye bizzat Aydın Valisi girerek okulumuz 1 hafta tatil edildi. Sonuç olarak egemen güçler, boykotumuzdan ne denli korktuklarını boykot kırıcılığı yaparak gösterdiler.

Bizler biyiroruz ki, taleplerimiz ve sorunlarımız, sadece Ortaklar Öğretmen Lisesinin sorunları değil, tüm öğretmen liselerinin ve ortaöğrenim gençliğinin sorunlarıdır. Bu açıdan, birbirinden kopuk tek tek eylemler sorunlarımızın çözümünde pek etkili olamaz. Tüm yurt çapında tek bir yürek, tek bir vücut gibi hareket etmezsek ortak taleplerimizi söke söke alamayız. Bu, ortaöğrenim örgütlenmesini yaratmak görevini de koymaktadır. Hiç kuşkumuz yoktur ki, bu görev de eninde sonunda yerine getirilerek demokratik ortaöğrenim hareketinin birliği sağlanacaktır.

Boykotumuz süresince bazı iki yönlü ve yanlış tavırlara şahit olduk. Öğretmen Lisesindeki SGB'liler boykot süresince tutarlı ve tavizsiz bir tavır alırken bir takım çizgi ve grupların gerçek yüzleri ortaya çıktı. En ibret verici olay, bir kaç İGD'linin boykotu yönlendiren arkadaşların isimlerini idareye vererek muhbirlik yapması idi. Diğer bir olay da karşı-devrimci maocuların tecrit edilmesi oldu. Fırsat bu fırsat diye sosyalizme küfür etmeye kalkan maocular hak ettikleri dersi alarak tecrit oldular. Boykot kırıldı. Ama mücadelemiz sürecek. Öğretmenlik hakkının alınması için, gerici yönetmeliğin değiştirilmesi için, eğitim enstitülerine girme hakkının alınması için mücadelemiz sürecek. Ve biliyoruz ki bu mücadelenin başarısı SGB'nin önderliğinin sağlanmasıyla mümkün olacaktır.

Orta Öğrenim Gençliğinin Siyasi Mücadelesi Engellenemez!

CHP ağırlıklı hükümet iktidara gelir gelmez olayları önlemeyi vaadetmiş, ancak, olayların daha da hızlanarak yükselmesiyle hükümet siyaset yasaklama ve baskı politikasına başvurmuştur. Bu politikanın gereği olarak ortaya çıkarılan yeni ortaöğrenim disiplin yönetmeliği ortaöğrenim gençliğini siyaset dışı bırakmak amacını gütmektedir. Ve tümüyle antidemokratik bir nitelik taşımaktadır. Yeni yönetmeliğe göre, suç sayılan eylemlerden bazıları şunlardır: Okulda siyasi partilerin, yan kuruluşların, ideolojik dernek ve kuruluşların propagandasını yapmak, bildiri, broşür gibi propaganda araçlarını dağıtmak, okul ya da öğrencilerle ilgili dernek, birlik, sendika gibi kuruluşları amaç dışı eylemlere kışkırtmak, ya da eylemlerin hazırlanmasına ne şekilde olursa olsun katılmak, herhangi bir kurum, dernek ya da parti ile ilgili kitap, dergi, yıllık, amblem, rozet dağıtmak ya da satmak, ölü ya da sağ, olaylara neden olabilecek kişilerin yazılarını, haklarında yazılan yazıları dağıtmak veya propagandalarını yapmak.

Öğrenciler arasında bu suçları işleyenler veya bunlarla ilgisi olanların okul la bir yıl ilişkisi kesilecektir. Ayrıca yeni yönetmelikle öğrencinin okul dışındaki hareketlerine de karışılmakta, böylece öğrencilerin siyasi dernek üyesi olmaları, siyasi faaliyette bulunmaları yasaklanmaktadır. Bu yönetmeliğe göre suç sayılan hareketler öylesine çeşitlidir ki, okul idaresi hemen her öğrenciyi cezalandırma imkanına sahip olmaktadır. Bunun yanısıra idare, öğrencilerin akademik-demokratik örgütlenmelerinde ya da öğrencilerle ilgili herhangi bir kuruluşta yer alan öğrencileri cezalandırma yetkisine sahip olmaktadır.

Görüldüğü gibi yeni yönetmelik idareye sonsuz keyfi hareket hakkı tanımaktadır. Böylece ortaöğrenime tümüyle antidemokratik bir işleyiş getirilmektedir. Bu şüphesiz ortaöğrenim gençliğinin demokratik mücadelesi açısından olumsuz bir gelişmedir. Bugün ortaöğrenim gençliğinin akademik-demokratik talepleri doğrultusunda mücadele eden bir demokratik kitle örgütünün olmayışı, antidemokratik yönetmeliğin demokratik mücadeleyi etkilemesini kolaylaştırmaktadır.

Bu yönetmelik ortaöğrenim gençliğinin demokratik mücadelesini engellemeye yönelmektedir. Bu arada bu engellemeler ortaöğrenimdeki genç sosyalistlerin siyasi çalışmalarına da yönelmekte, onlar, okuldan atılmak tehdidiyle örgütün yönetim kademelerinde ve hatta örgütün içersinde yer almamaya zorlanmaktadırlar. Fakat şüphesiz, ortaöğrenim gençliği bu baskılara boyun eğmeyecek, yükselen demokratik mücadele ve ortaöğrenimdeki genç sosyalistlerin siyasi faaliyetleri engellenemeyecektir.

DÜNYA'DA VE TÜRKİYE'DE KAPİTALİZMİN BUNALIMI DERİNLEŞİYOR

1978 yılı emperyalist-kapitalist sistem için ekonomik bunalımların derinleştiği bir yıl oldu. Günümüzde genel bunalımının 3. evresini yaşayan kapitalist sistemde artık genel bunalım ile devri bunalımlar içiçe geçiyor ve bunların etkisinden sıyrılmak kolay kolay mümkün olmuyor.

KAPİTALİST BUNALIMIN ÖZELLİKLERİ

Geçmişte devri bunalımlar kapitalist ülkelerin tümünde birden değil, parça parça meydana gelirdi. Bu durum bunalım girdabına kapılan ülkenin diğer kapitalist ülkelerce yardımına koşulması ve tedavi edilmesine olanak tanırdı. Şimdi ise artık bunalımlar belli başlı tüm kapitalist ülkelerde birden patlak veriyor ve tüm emperyalist -kapitalist dünyayı etkisi altına alıyor. Bu durumda "karşılıklı yardımlaşma" ancak çok sınırlı bir ölçüde gerçekleşebiliyor.

Kapitalizmin devri bunalımının bir diğer özelliği enflasyon ve para değer düşüşü ile birlikte yürümesidir. Sosyalist dünyada enflasyon ve para bunalımı diye birşey söz konusu olmazken tüm kapitalist ülkeler enflasyonist bir gidiş içindedirler. Enflasyon fiyatlara da yansımakta ve hızla tırmanan fiyatlar karşısında emekçi kitlelerin satın alma gücü gittikçe zayıflamaktadır. Böylelikle plansız ve kâr etme temel amacıyla üretilen mallar da bütün reklam çabalarına karşılık tüketilememekte ve ekonomik bunalım daha da derinleşmektedir. Para krizinin ise en somut örneğini emperyalizmin başını çeken ABD parasının geçtiğimiz yıl bütün kurtarma çabalarına rağmen son derece hızlı bir düşüş göstermesidir. Almanya ve Japonya başta olmak üzere bazı ülkeler doların bu yokuş yukarı gidişini önleyebilmek için bir hayli destekte bulunmuşlar ve ancak yıl sonunda düşüş durdurulabilmiştir. Doların desteklenmesi ise bütün kapitalist para piyasasının allak bullak olması sonucunun önlenebilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yoksa aslında kapitalist dünya içerisinde en istikrarlı görünümü veren Almanya ve Japonya bile sürekli bir enflasyonist gidişle karşı karşıyadırlar. Öte yandan tekellerle devletin bütünleşmesi sonucu direkt olarak tekellerin hizmet aracı konumuna düşen devletlerin bütçelerinde, ABD ve Almanya gibi ülkelerde dahi sürekli açıklar ortaya çıkabilmektedir.

Son yıllarda kapitalist sistemin bunalımını derinleştiren çok önemli bir olgu da emperyalizmin dünyasının gittikçe daralması olmuştur. Emperyalizmin hammadde deposu işlevini gören ülkelerde işbirlikçi iktidarlar bir bir yıkılmakta ve yerine antiemperyalist iktidarlar kurulmaktadır. Afrika'da olsun, uzak Asya'da olsun ve giderek Orta Doğu'da olsun, bu yönde hızlı bir gelişim ve değişim vardır. Çift katlı sömürüye maruz olan bu "hammadde depolarının" emperyalizmin güdümünden çıkması hem metropol ülkeler, hem de büyük tekeller arasındaki çıkar çelişkilerinin artması ve şiddetlenmesi sonucunu doğurmaktadır. Aynı zamanda metropol ülkelerde artı-değer oranının daha da artırılması yoluna gidilmekte, bu da ülke içerisindeki sınıf mücadelesini şiddetlendirmektedir. Tekelci zümre ile işçi ve emekçiler arasındaki uçurum gitgide genişlemektedir. İşçi sınıfının yaşam standartlarının kötüye gitmesi yanında ekonomik bunalım kapitalist ekonominin doğal sonucu olan işsizliği had safhalara vardırmaktadır. En canlı ekonomiye sahipmiş gibi gözüken Almanya yabancı işçi alımını durdurmanın da ötesinde, mevcut yabancı işçileri ülkelerine geri göndermenin yollarını aramaktadır. Bu arada da ülkede yaygın bir işsizler ordusu oluşmuştur.

BAĞIMLILIĞIN SONUÇLARI

Metropol kapitalist ülkelerin yaşadığı bunalım geri ve orta gelişkinlikteki kapitalist ülkeleri de derinden etkilemektedir. Zaten bağımlılığın kıskacında oldukları için ekonomik yapıları hiçbir zaman düzelmeyen bu tür ülkeler köklü sarsıntılar geçirmektedirler. Bütün kapitalist ülkelere özgü olan problemlere bir de emperyalizme bağımlılığın getirdiği problemler eklenince, bir soluk alabilmek umutları bile tükenmektedir. Bütün bunların en somut olarak kendisini gösterdiği ülkelerden birisi de Türkiye'dir.

Türkiye, 1978'i iç ve dış finansman açmazı ile geçirmiş, döviz darboğazında sıkışıp kalmıştır. Ödemeler dengesi sürekli açık vermekte, borçlar boğazı aşmaktadır. Tekelci sermaye bırakalım gelişimi için gerekli yeni yatırımlara yönelmek, mevcut üretim kapasitesini tam anlamıyla harekete geçirebilecek ölçüde dahi mali fon bulamamıştır. Siyasal iktidar tekelci sermayeyi sübvanse edebilecek -destekleyebilecek- krediyi bulamamış, tekelcilerin kendi kredi bulma girişimleri de uluslararası alanda çok sınırlı bir ölçüde cevap bulabilmiştir.

AET ile olan ilişkiler tam bir kısır döngü içerisindedir. Tekelcilerin görüşleri bu kısır döngünün yırtılabilmesi için AET'ye derhal tam üyelik için başvurulması gerektiği noktasında ağırlık kazanmaktadır. Ancak bunun için AET'nin de belli tavizler vermeye yanaşması gerektiği kanaatindedirler. Siyasal iktidar ise kısa süre içerisinde AET ülkeleri ile aradaki gümrük duvarının kaldırılmasının, hele istenen tavizler yerine getirilmezse tam bir ekonomik yıkım olacağı görüşündedir. Öte yandan tekelci sermaye AET ülkelerinin de ekonomik bunalım içerisinde olması nedeniyle pazar bulamama sorunuyla karşı karşıya kalmaktadır. Türkiye'nin ihracat ürünleri arasında başta gelenlerden birisi olan tekstil ürünleri önceden yapılan anlaşmalara rağmen 1978 yılında İngiltere tarafından satın alınmamıştır. Böylece kazanılması planlanan bir miktar döviz de suya düşmüştür.

Tekelci burjuvazi nispeten rahat bir ortama geçebilmek için sanayi malları üretmek ve bunların ihracının sağlanabileceği pazarlar bulmak gerektiği konusunda fikir birliği içindedirler. Ne var ki, sanayi mallarını üretebilecek altyapı tesisleri ve bunun için gereken kaynak yokluğu yanında, pazar bulmak da olanaksız denebilecek ölçüde zordur. Çünkü, dünyanın belli başlı pazarları paylaşılmış ve tıka basa doldurulmuş durumdadır. Böylesi bir ortamda Türkiye'nin mallarına yer bulabilmesi oldukça zor ve hatta imkansızdır.

BUNALIMDAN KURTULUŞ OLANAĞI YOK

Emperyalizmin ve bağımlı türkiye tekelci kapitalizminin durumu kalın hatlarıyla bu şekilde. Önümüzdeki yılda ve daha sonrası için de Türkiye kapitalizminin ivedi sorunlarını çözerek bir rahatlama devresi içine girmesi olanağı gözüküyor mu? Aslında ne kısmi bir ferahlama dönemi, ne de ekonominin sorunlarını çözerek uzun süreli bir rahatlık dönemine girmesi ihtimali gözükmüyor. Öncelikle mevcut bunalım şu veya bu burjuva siyasal iktidarın ortaya çıkarttığı bunalım olmanın çok ötesinde bağımlı tekelci kapitalizmin bir bunalımıdır. Bağımlılık zincirleri kırılmadıkça ve kapitalist düzen toplumsal devrimle yıkılıp sosyalist bir ekonomiye geçiş sağlanmadıkça uzun süreli bir rahatlık döneminin yaşanması mümkün değildir. Kısmi bir rahatlamaya gelince. En ivedi sorunların çözümlenmesi böylesi kısmi bir rahatlamaya ulaşılmasını sağlayabilecektir. Ne var ki bu ivedi sorunların bile çözülmesi olanağı gözükmemektedir.

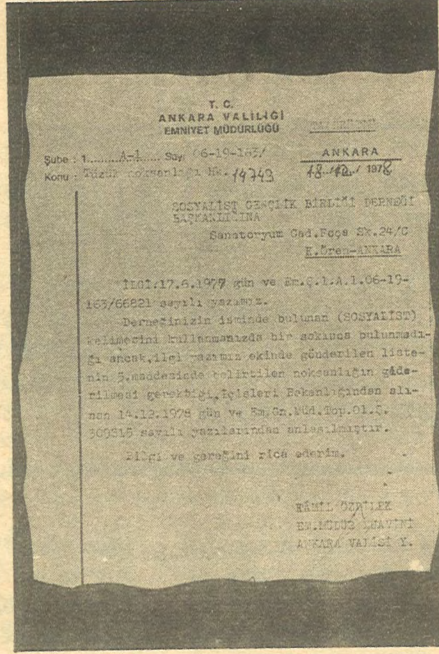
Ödemeler dengesindeki açık nasıl kapanabilecektir? Döviz darboğazı nasıl atlatılabilecek, finansman kaynakları nasıl bulunabilecektir? AET ile ilişkiler nasıl çözümlenebilecek ve ihracat ürünlerinin tüm pazarlaması nasıl yapılabilecektir?

Bütün bu sorunların cevaplarının olumlu olabilmesi, emperyalist güçlerin "yardımları"na bağlıdır. Ülke içerisinde bulunabilen yollar(!), "savurganlıkla mücadele" ve yurt dışına çıkma tahdidinin iki yıldan üç yıla çıkarılması olmuştur. Bir de kuşkusuz ellerin işçi ve emekçilerin kemerlerine uzanabilmesi. İşin bu yanının becerilebilmesi işçi sınıfının ekonomik mücadelesi ile yakından ilgili olacaktır. Ancak tekelcilerin bu konuda umdukları ölçüde başarılı olamayacaklarını şimdiden söyleyebiliriz. Emperyalist ülkeler ise yazımızın başında belirttiğimiz gibi sıkıntılar içerisindedir. Emperyalist kuruluşlar geçtiğimiz yıl hayli "nazlı" davranmışlardır ve bu nazlılığı bu yıl da sürdüreceklerdir. Ağırdan alarak verebilecekleri "taze paralar" ise fazla süre geçmeden etkisini yitirecektir.

Yani Türkiye tekelci kapitalizmi bunalımını atlatamayacak ve Türkiye bunalımlar içerisinde yönetilen bir ülke olmaya devam edecektir. Ne zamana kadar? Bu sorunun cevabını sınıf mücadelesinin seyri belirleyecektir. Mevcut siyasal durum, tekelcilerin siyasi alternatifleri ve devrimci mücadelenin gelişim perspektifini önümüzdeki sayıda ele alacağız.

SGB DURDURULAMAZ!

SOSYALİST İSMİ ONAYLANDI

T.C.
ANKARA VALİLİĞİ
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

Şube: 1......A-1..... Sayı: 06-19-163/
Konu: [illegible] Hk. 14743

ANKARA
18/12/1978

SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ DERNEĞİ
BAŞKANLIĞINA
Sanatoryum Cad. Foça Sk. 24/C
K. Ören-ANKARA

İLGİ: 17.6.1977 gün ve Em.Ç.1.A.1.06-19-163/66821 sayılı yazınız.

Derneğinizin isminde bulunan (SOSYALİST) kelimesini kullanmanızda bir sakınca bulunmadığı ancak, ilgi yazınız ekinde gönderilen listenin 5. maddesinde belirtilen noksanlığın giderilmesi gerektiği, İçişleri Bakanlığından alınan 14.12.1978 gün ve Em.Gn.Müd.Top.01.Ş. 309315 sayılı yazılarından anlaşılmıştır.

Bilgi ve gereğini rica ederim.

KÂMİL ÖZ[illegible]
EM. MÜDÜR MUAVİNİ
ANKARA VALİSİ Y.

Gerek MC döneminde ve daha sonra da CHP hükümeti boyunca SGB tüzüğü SOSYALİST ismi nedeniyle onaylanmıyor, bu ismin değiştirilmesi isteniyordu. Bütün bu süre boyunca tüzük, değiştirilmesi istemiyle çeşitli kereler SGB'ye geri gönderildi. Her keresinde esas olarak ismin değiştirilmesi gerektiği söyleniyor ek olarak da önem taşımayan başka maddelerde değişiklik yapılması isteğinde bulunuluyordu. SGB Genel Merkezi mevcut Dernekler Yasasını gözönüne alarak, bilimsel sosyalist bir gençlik örgütünün işleyişinin örgüt içi genelgelerle pekiştirilebilineceğinden hareketle bu ufak değişiklik isteklerini yerine getirdi. Ancak Tüzüğün onaylanmamasının esas gerekçesi olan sosyalist isminin kullanılması ilkesel bir sorun olarak değerlendirilerek, istenen isim değişikliği yapılmadı. Her defasında Dernekler Masasına SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ isminin değiştirilmeyeceği bildirildi.

Böylece süregiden yazışmalar belli bir noktada sonuçlanmak zorundaydı. SGB' nin 2. yılını doldurmasının yaklaştığı Eylül ayında durum gelip böylesi bir noktaya dayanmıştı. Ya isim onaylanmayacak ve örgütün kapatılması, kurucuların cezalandırılması için mahkemeye başvuracaklardı; ya da isim ve dolayısıyla tüzük onaylanacaktı. İlk ihtimal çok daha ağırlık taşıyordu. Dernekler Masası ile yapılan görüşmelerden çıkan sonuç da bu doğrultudaydı.

İşte SGB MYK'sının Eylül ayı toplantısında şartlar bu şekildeydi. Ve bu şartlarda örgütün geleceğini ilgilendiren önemli bir karar alınması gerekiyordu. Karar alındı: İsim değiştirilmeyecek! Bu hakkın gaspedilmesine izin verilmeyecek! Geri çekilinmeyecek! Bundan önce çeşitli gençlik örgütlerinin yaptığı gibi sessizce boyun eğilinmeyecek!

O zamana dek konu SGB ve İçişleri Bakanlığı arasında yazışma şeklinde süregelmişti. Bundan sonra ise konu tüm emekçi halka, en geniş gençlik kesimlerine, devrimci-demokrat harekete mal edilecekti. Bu yolla ilgili resmi makamlar sıkıştırılacak, sosyalist adının onaylanması ihtimali güçlendirilerek, gerici hevesler kursaklarda bırakılacaktı.

"SGB Kapatılamaz! Sosyalist Adı Yasaklanamaz! Adımız Onurumuz'dur!"

Duvar yazıları ve gazeteleri, yayınlar, bildiriler, afişler, dilekçeler, telgraflar, ilerici örgüt ve kişilerin Genç Sosyalist'e verdikleri demeçler bu sloganlarla odaklaşıyordu. Bu arada Başkanlık Kurulu üyeleri İçişleri Bakanlığının Güvenlik Dairesi ve Dernekler Masası arasında mekik dokuyorlar, yoğun çaba sarfediyorlardı.

Bütün bunların etkisi görüldü. İsmin onaylanması ihtimali ağırlık kazandı. Ne var ki bu kez konuyu savsaklama ve yeni çıkacağı söylenen Dernekler Yasasını bekleme eğilimleri ortaya çıkmaya başladı. Ancak işin ucu bırakılmadı, bu eğilimlerin üzerine gidildi. Bir yandan bu yapılırken, öte yandan ismin onaylanması için dava açma hazırlıkları yapıldı. Ama dava açılmasına gerek kalmadı. Ankara Vali Muavini imzasıyla SGB'ye gelen yazıda bazı yeni değişiklik isteklerinde bulunulmakla birlikte SOSYALİST İSMİNİN KULLANILMASINDA BİR SAKINCA OLMADIĞI belirtiliyordu.

İşte zamanlamanın, çok yönlü ve somut çabaların, kararlı ve militan mücadelenin akıllıca birleştirildiği bir kampanyanın sonucu.

ADIMIZ ONURUMUZ'DUR!

SOSYALİST GENÇLİK HAREKETİMİZİ YIĞINSALLAŞTIRMAK İÇİN İLERİ!

Kudret KÖKSAL
SGB Teşkilatlanma Sekreteri

Birliğimiz, bilimsel sosyalist dünya görüşünün gençlik kesimleri içerisinde filizlenmesiyle birlikte, bundan yaklaşık iki yıl önce kurulurken, önüne iki temel hedef koymuştu: "Bilimsel sosyalist ideolojiyi en geniş gençlik kesimleri içerisinde yaygınlaştırmak, yığınsal bir sosyalist gençlik örgütlenmesini yaratmak ve sosyalist gençlik hareketinin, işçi-emekçi-öğrenci gençliğin engin potansiyeline, coşkun dinamizmine önderliğini sağlamak."

Birliğimiz henüz bu hedeflerine ulaşmış değildir. Ancak, kuruluşundan bu yana geçen sürenin kısalığına rağmen, bu doğrultuda sağlam ve kararlı adımlar atılmış ve oldukça dolambaçlı, engebeli, uzun bir yol geride bırakılmıştır. Bırakılmıştır diyoruz; çünkü, kuruluşundan bu yana süregelen aralıksız antidemokratik baskı ve uygulamalara, yoğun faşist terör ve saldırılara ve özellikle öğrenci gençlik içerisinde etkinlik kurmuş çeşitli sapık akımların varlığına rağmen, Birliğimiz önüne çıkan tüm engelleri dağıtmasını bilmiş, çeşitli alanlarda, çok yönlü çalışmasıyla önemli demokratik mevzi ve başarılar elde etmiş ve kısa zamanda genç insanlar arasında saygınlık ve güven yaratabilmiştir.

Bilindiği gibi, örgütümüz, daha birinci yılını doldurmadan ve gelişme perspektifinin son derece açık olduğu bir dönemde, onu içten çökertmeye-boşaltmaya yönelik ve sınıflar mücadelesinde "gelip-geçici bir dernek" konumuna sokmaya çalışan, sağ oportünist-tasfiyeci bir hareketle karşı karşıya kalmıştır. Örgütümüzün, kadrolarını pekiştirme, teşkilatlarını oturtma sürecini gerekli olarak tamamladığı ve kitlelere açılma doğrultusunda yol almaya başladığı böylesi bir dönemde ortaya çıkan bu hastalık anında sökülüp atılmasına rağmen, iç işleyişimizde bazı tahribatlara yol açmıştır. Geçici olarak ortaya çıkan örgütsel kargaşa nedeniyle, bazı bölgelerdeki ilişkilerimiz dağılmış, organsal işleyişimizde aksaklıklar meydana gelmiş ve Birliğimiz bu dönemde dışa yönelik ajitasyon-propaganda-örgütlenme faaliyetlerini yavaşlatarak içe; iç örgütlenmesine ağırlık vermek durumunda kalmıştır. İşte bu dönem, Türkiye çapında ilişkilerimizin toparlanması ve örgütlü bir düzeye getirilmesi, mevcut kadroların pekiştirilmesi ve yeni yeni kadroların yetiştirilmesi, yerel örgütlerin ve organlaşmanın oturtulması, eğitim çalışmalarının sistemli ve organize bir şekle sokulması, kısaca örgütümüzün demokratik-merkeziyetçilik ilkesine dayalı iç işleyişinin düzenlenmesiyle geçmiştir.

Artık, bu dönemi önemli ölçüde geride bırakmış bulunuyoruz. Tasfiyeciliğin açmış olduğu yaralar tedavi edilmiş, yapmış olduğu tahribat onarılmıştır. Ve bugün Birliğimiz, örgütsel birlik ve bütünlüğünü pekiştirmiş olarak, çeşitli gençlik kesimlerine, özellikle işçi-çırak gençliğe yönelik hamle yapmakta ve tekrar kitlelere açılma dönemi içerisine girmektedir.

Birkaç gün önce; 17 Aralık'ta Ankara'da yapılan üçüncü teşkilat temsilcileri toplantımız, bizim bu görüşlerimizi kanıtlamış ve örgütümüzün yığınsallaşma doğrultusunda sağlıklı bir gelişim süreci yaşadığını ve kısa zamanda atılım yapacağını açıkça göstermiştir.

Elbette ki örgütümüz, yığınsallaşma olgusunu "kof bir şişme" olarak değerlendirmemektedir. Türkiye gençlik hareketi tarihinde pekçok şişkin örgütler gelip geçmiştir ama, bunların hiçbiri gençliğe karşı görevlerini layıkıyla yerine getirememişler ve getirememektedirler. O halde yığınlara açılırken bizleri önemli ve yoğun görevlerin beklediğini bilince çıkartmalı ve şişme değil, çelik bir yapı üzerinde yığınsallaşmayı hedeflemeliyiz.

Bilindiği gibi, kapitalist üretim tarzının egemen olduğu toplumlarda ve genel olarak çağımızda, en devrimci ve öncü sınıf işçi sınıfıdır. Bilimsel sosyalizmin bu en temel ve tartışılmaz ilkesi gençlik hareketi için de geçerlidir. Bu nedenle gençlik hareketi de, işçi gençlikten kopuk kaldığı ve hatta ona dayanmadığı sürece, bugüne kadar olduğu gibi kalıcı ve kesin başarılar elde edemeyecektir. O halde bizim de temel almamız gereken işçi-çırak gençliktir ve örgütümüzü bu kesime dayandırmaya, öncelikle bu kesim üzerinde yığınsallaşmaya çalışmalıyız. "Kendi başının çaresine bakmaya çalışan" bu kesimde sesimizi duyurmalı, politikamızı her fabrikaya, her sanayi bölgesine, her atölyeye ulaştırmalıyız. Genç işçi ve çırakların ekonomik-demokratik mücadelesinin en önünde yer almalı, çırak gençliğin sendika-sigorta hakkı için, dayağa-angaryaya-küfüre son verilmesi için yılmadan savaşmalıyız. Onlara sosyalizmi götürmeli ve politik mücadele platformuna çekmeliyiz. Bunun için elimizdeki, onlara yönelik yayın olanaklarımızı bir silah gibi ve ustaca kullanmalıyız.

Öte yandan köylü ve diğer emekçi gençlik kesimi içerisindeki çalışmalarımızı da ihmal etmemeliyiz. Bugün için bu kesimde verimli bir çalışmamız olduğu söylenemez. Elbette ki bu bizim kendi zaaflarımızdan değil, köylü gençliğin içinde bulunduğu sosyo-politik durumdandır. Ancak, köylü gençliğe ulaşmanın yollarını da ne yapıp edip bulmalı ve bugün için sosyalizmin girmiş olduğu köylerin sayısını binlere ulaştırmalıyız.

Öğrenci gençlik ise, bir kenara atılmaması gereken gençlik kesimidir. Toplumun en politize ve dinamik kesimlerinden birisidir. Yüksek ve orta öğrenim kurumlarında, yurtlarda yoğun ajitasyon-propaganda-örgütlenme faaliyetleri yürütmeliyiz. Politik tahlil ve hedeflerimizi anında öğrencilere götürmeliyiz. Birliğimizin yüksek öğrenim gençliği içerisinde yürütmekte olduğu çalışmalar artık meyvesini vermeye başlıyor. Ve bizim orta öğrenim gençliği içerisindeki etkinlik düzeyimiz, çok uzun olmayan bir zaman zarfında yüksek öğrenim gençliği içerisinde de, sağ ve sol oportünist akımların etkinliklerine son verebileceğimizi ve bu gençlik kesimi içerisinde de bilimsel sosyalizmi yerleştirebileceğimizi müjdeliyor.

Tüm bunların yanısıra, Birliğimizi Türkiye çapında yaygın örgütler ağına kavuşturmalıyız. Örgütlerimizi yaygınlaştırırken, onların her şart altında çalışabilen çelik bir yapıya kavuşmalarına, güçlü ve kalıcı olmalarına da özen göstermeliyiz. Bugün pekçok il ve ilçede yerel birlik örgütlerimiz gençliğin öncüsü konumuna ulaşmışlardır. Dişleriyle, tırnaklarıyla çalışıp ulaşmışlardır. Genç insanlarla bütünleşmişler, faşizme karşı çelik duvarlar örmüşlerdir. Bu duvarları Türkiye çapında genişletmeli, birleştirmeliyiz.

İşçi sınıfı siyasi hareketine olan sarsılmaz inancımız, örgütümüzün mücadeledeki azim ve kararlılığını perçinliyor. Bu azim ve kararlılıkla yoğun antidemokratik yıldırma operasyonlarına karşı direniyoruz ve faşizme karşı en ön saflarda mücadele ediyoruz. Faşizme ve tümüyle siyasi gericiliğe kesin ve son darbeyi, ancak Demokratik Halk İktidarı'nın vurabileceğini biliyoruz. Bunun için Birleşik Halk Cephesi'ne giden yolda, gençliğin tükenmeyen potansiyelini, sönmeyen dinamizmini seferber etmek için çalışıyoruz. Baskının ve sömürünün, açlığın ve yoksulluğun, zulmün ve esaretin olmadığı bir Türkiye'yi yaratma savaşında gençliğe de ne büyük görevler düştüğünün bilincindeyiz. Ve bu bilinçle, toplumsal devrim için, bıkmadan, yılmadan yürüyoruz, yürüyeceğiz ve mutlaka sosyalizmin bayrağını gençlik kitlelerinin ellerinde yükselteceğiz!

ENTERNASYONALİZM YAYGINLAŞTIKÇA ARTAN POLİTİK AÇMAZLAR

"Yalnız bir tek gerçek Enternasyonalizm vardır: Kendi ülkesinde devrimci mücadelenin gelişmesi için kararlılıkla çalışmak ve istisnasız bütün ülkelerde (Propaganda, sempati, maddi yardım yoluyla) bu aynı mücadeleyi, aynı çizgiyi ve yalnız bunu desteklemek." (LENİN)

ENTERNASYONALİST OLMAK KİŞİLERİN SUBJEKTİF İRADELERİYLE OYNADIKLARI BİR OYUN DEĞİLDİR. ENTERNASYONALİST OLMAK BİR TAKIM SOYUT KAVRAMLAR ÜZERİNDE LAF EBELİĞİ YAPMAK DEĞİLDİR. ENTERNASYONALİST OLMAK TARİHİN APAÇIK GELİŞİMİNE GÖZLERİNİ YUMMAK DEĞİLDİR. SİSTEMLER ARASI MÜCADELENİN BUGÜN ALDIĞI BOYUTLAR ENTERNASYONALİZMİ GELİŞEN VE ZENGİNLEŞEN İÇERİĞİNİ CİDDİYETLE DEĞERLENDİRMEYE GEREK DAHİ GÖRMEDEN BİR YANA ATMAK, EN AZINDAN ŞU VEYA BU ÖLÇÜDE İÇİNDE YER ALINAN MÜCADELEYE KARŞI BİR SORUMSUZLUKTUR.

Ülkemiz solunda tartışma ortamı bundan sekiz on yıl öncesine göre bir hayli gelişmiş olmasına rağmen bölünmüşlüğün getirdiği zaaflar nedeniyle çoğu zaman sapı samandan ayırt etmek güçleşiyor. Gene de gelişim süreci sosyal pratiğin çemberinde çeşitli konularda netleşme belirtilerini gösteriyor.Ortadaki çok sayıdaki siyasi çizgi temel ayrım uluslararası harekete bakış açısı olmak üzere çeşitli gruplaşmalar gösteriyor. Sağ ve "sol" oportünizmin ülkemiz somutuna getirdikleri yanlış önermeler de enternasyonalizm anlayışından bağımsız olmuyor.

Önceki yazılarımızda da değindiğimiz gibi, sosyal pratiğin gelişimi hayatın önümüze koyduğu sorunlar ve ülkemizdeki işçi sınıfı hareketinin boyutu pekçok romantik teoriyi tuzla buz etmeye yeterli. Ancak, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel sosyalist hareketin henüz çakışma sürecini yaşıyor olması, sınıf temeline oturamamış devrimci-demokrat pekçok çizginin varlığının maddi temeli olabilmektedir. Yaşanan sürecin hiçbir aceleciliğe meydan vermeyecek bir objektif gelişme sorunu olduğu kavranamadığı sürece de, siyasi çizgilerin tek tek doğru hatta oturması beklenemez. Gelişme dinamiğinin sınıflar mücadelesinin yasalarına uygun olarak bilimsel sosyalizmin lehine olduğu bugün inkar edilemez bir gerçek halindedir. Çeşitli sağ ve "sol" eğilimlerin kısa süreli gelişmeleri, arkasından kendi çelişkilerinin açığa çıkmasını getiriyor, ülkemiz somutunda getirilen tutarsız önermeler çok zaman geçmeden iflas ediyor. Ne var ki, son yılların hızla gelişen politik ortamında göze görünen bazı olgular başkalarının gelişimini de şu ya da bu biçimde etkiliyor. Yakın geçmişte ilerici sendikal harekette yönetim düzeyinde de olsa belirli bir etkinlik sağlayan ilerleme oportünizminin etkileri çok yanlı olmuştur. Adını ve enternasyonal bağlarını tam bir mirasyedi rahatlığıyla, özünü boşaltarak, görüntüsünü propaganda malzemesi haline getirip kullanan bu çizgi kendi politikasının iflasıyla birlikte uluslararası sosyalist harekete yönelen tepkilerin artmasından da önemli pay sahibidir.

Geçmişte TİP–MDD kutuplaşmasında somutlanan sağ eğilime karşı "sol" tepkinin bir benzerini aynı eğilimlerin değişik biçimlerdeki günümüzdeki uzantılarında görmek mümkündür. Buna karşılık 12 Mart sonrası gelişen işçi sınıfı sosyalizmi, kendi geçirdiği deneylerle birlikte, parti, işçi sınıfı içinde çalışma gibi konularda ulaştığı düzeyle çeşitli sapmaları etkileyen önemli bir güç oldu. Özellikle gençlik içerisinde taban bulan bazı siyasi çizgilerin evrimi (fazla iyimserliğe yer olmamakla birlikte) iki ana koldan gitmektedir. Ülke içindeki sınıflar mücadelesinin gelişim dinamiği belirleyici olmakla birlikte dünya görüşünün netleşmesinde en büyük öneme sahip olan enternasyonalizm sorunu saflaşmalarda ana kriter olmaktadır. "Sol" eğilimlerin istisnasız tümünün benimsediği orta yolcu tutum derece derece uluslararası komünist hareket ve bugün onun karşısında yerini almış olan karşı-devrimci güçlerden etkilenmektedir. Bu doğrultudaki etkilenme uluslararası komünist hareketin tezlerine yaklaşımda da kendini göstermektedir. Sözünü ettiğimiz iki ana kolu kesin bir sınıflamaya tabi tutamamakla birlikte çeşitli eğilimlerin işçi sınıfı ~~sosyalizmine~~ gösterdiği yatkınlık perspektifiyle ayırdetmek mümkün olacaktır. Yukarıda sözünü ettiğimiz işçi sınıfı hareketiyle bilimsel sosyalizmin çakışma süreci bu ayrımı netleştirecek, çeşitli eğilimler içerisine dağılmış durumdaki işçi sınıfı sosyalizmine yatkın unsurları siyasi öncü saflarında toparlama olanağı artacaktır.

Hiç kuşkusuz işçi sınıfı sosyalizmine yatkınlıktan kasıt, uluslararası harekete karşı alınan tavır kadar ülke içinde mücadele programı ve pratik eylemlerdeki tavırlardır. Öte yandan enternasyonal tavrı olumlu olmakla birlikte yorumlayışı ve ülkemiz somutundaki tavırlarıyla birliğin önünde engel durumunda olan kimi sağ oportünist çizgilerin işçi sınıfı sosyalizmi adına bir odak olarak görülmesi kesinlikle yanlıştır. Dolayısıyla Kurtuluş gibi kimi "sol" oportünistlerin evriminde Maocu kamp ve onun karşısında İlerleme oportünizmini iki ana etkilenme odağı olarak görmemek gerekir. Ne var ki olayı böyle göstermek isteyen sağ oportünistler enternasyonalist olmayı kendi oportünizmlerini paylaşmakla özdeşleştirerek enternasyonalizm kavramının içini boşaltmaktadırlar.

İlerleme oportünizmi, kendi ülkesinde en azından adının gereği olan görevleri yerine getirmek yerine etiket reklamıyla prestij sağlamaya çalışırken, dünya komünist hareketini kendi şahsında lanse etmeye çalışmıştır. Dünya Komünist Hareketi'nin ürünlerini ve hattını ilerlemenin şahsında eleştirmeye kalkanlar ise, bu oyuna gelmektedirler. Bu mantık ülkedeki demokrasi mücadelesini bölmekten dahi çekinmeyen tekkeci bir görüşün günahlarını Dünya Komünist Hareketi'nin öncülerine yüklemeye kadar varmaktadır. Ne var ki, olayın gelişimi mevcut olumsuzluğun yanında ileride ortaya çıkabilecek önemli bir tehlikeyi göstermektedir. Bugün ilerleme şahsında somutlanmaya çalışılan uluslararası tezlerin dünya çapında devrimci hareketin zaferleriyle kanıtlanıyor olması birgün onları inkar edilmez hale getirdiğinde bunun sonucu "bunlar doğruysa ilerleme de doğrudur!" olacaktır. Soruna böyle bakanların bugün sorumsuzca tavır aldıkları Dünya Komünist Hareketi'nin ürünlerine ciddiyetle yaklaşmaları gereği ortadadır.

Kendi eğilimi gereği uluslararası tezleri yüzüne gözüne bulaştıran ilerleme oportünizminin ülkemiz için önermelerinden çıkarak Dünya Komünist Hareketini karalamaya kalkmak öyle kolay değildir. Ve bu çaba içerisindeki tüm oportünistler karşılarında işçi sınıfı sosyalistlerini bulacaklardır.

Böylesi çabalar bir yandan da kendi içinde çelişkilerini ortaya koymaktadır. *"Türkiye'de (bağımlı bir ülkedir) bu tezlerin geçerliliğini ileri sürmek kişinin bilimden nasibini almaması bir yana, daha değişik nitelemelerle isimlendirmeyi gerektirir. Bunun nasıl bir garabet olduğu bu takımın sık sık değiştirdiği görüşlerle de sabittir. Yola "ileri demokratik düzen"le çıkılmış, "ileri demokratik devrim"le devam edilmiş daha sonra "ileri demokratik devrimle, ileri demokratik düzenin kurulmasından" bahsedilmiş, tam "ulusal demokratik cephenin" inşa edildiğini sandığımız sırada da "UDC" muhteva değiştirmeye yüz tutmuştur. Bu konu üzerinde daha uzun durmanın gereği yoktur. Çünkü şimdiye kadar "ilerlemeciler" bu ve buna benzer konularda kendilerine yöneltilen eleştirilere cevap yerine, teorik polemik adına, küfür yöntemini seçmişlerdir. Hem de bu tavırlarını "yavuz hırsız" yöntemiyle sürdürürlerken, kendilerince dokunulmaz sayılan SBKP'nin tezlerinin ardına sığınmaya çalışmışlardır. (Kurtuluş S.D. s:27, sf.72)*

"Ulusal politikayı uluslararası politikadan - hele enternasyonalizmi savunanlar için - ayırmak olanaksızdır. Gerçekten de bu gruplar birbirleriyle "Sovyetçi olma" konusunda yarış halindedirler. Bu gruplardan SBKP'nin uluslararası politikasına en uygun ulusal politikayı savunan sahte T"K"P dir. Bu parti isimli ucube, savunduğu ileri demokratik düzen ve kapitalist olmayan yol tezleriyle ne türden bir devrim ve sosyalizm savunucusu olduğunu ortaya koymaktadır." (Kurtuluş S.D. sy: 29, Syf.84)

Bir yandan ilerlemenin uluslararası tezleri şabloncu bir kafayla ülkemize yamamaya kalktığını doğru olarak tespit ederken diğer yandan onun SBKP'nin uluslararası politikasına en uygun ulusal politikayı savunduğunu iddia etmenin ciddiyetle bağdaşır yanı yoktur. Benzer şekilde Kurtuluş, uluslararası hareketin ileri kapitalist ülkelerde ileri demokrasi, ülkemiz dahil tüm üçüncü dünya ülkelerinde de barışçıl geçişe dayalı kapitalist olmayan yol önerdiğini iddia etmektedir. Halbuki Sovyet kaynaklarında gayet açık biçimde Türkiye emperyalizme bağımlı tekelci sermayenin egemen olduğu orta gelişkinlikte ülkeler arasında mütalaa edilmektedir. Ve kesinlikle bu iki tezin muhatabı sayılmamaktadır. Görüldüğü gibi ilerlemenin yavuz hırsızlığı yanında Kurtuluş'un da aynı konuda hatırı sayılır maharetleri var. Uluslararası hareketin tezlerini tümüyle barışçıl geçişe dayamaya kalkışmak bilimsellikten uzak niyetlerin ifadesidir. Dünya çapında gelişen mücadelelere ve bunlara karşı sosyalist sistemin aldığı tavıra samimiyetle bir bakmak yeterli olacaktır. Hele hele ülkemizin koşullarında barışçıl geçiş önerilerinde bulunmanın ne derece abes olduğu tartışma götürmez. Sağ oportünizmin böylesi eğilimlerini uluslararası harekete maletmeye kalkışmak ise ayrı bir ciddiyetsizliktir.

"Özellikle 'Sovyet sosyal emperyalizmi" teorisini kendilerine rehber edinmiş olan revizyonist sapma, günümüzde proletaryanın devrimci bayrağını emperyalizmin burcuna diken yarı-sömürge, sömürge halkların başarılarını küçümsemekte, hatta 'sosyal sömürge' (!) oldu diye reddederken; yine günümüzde Enternasyonalizmin bayrağını en yüksekte tutan bir ülke olan Küba'yı 'sosyal-emperyalizmin vurucu gücü' ve bu ülkenin yiğit savaşçılarını 'sosyal emperyalizmin paralı askerleri' diye değerlendirebilmektedir." (Kurtuluş S.D. Sayı: 20 sf.44)

"Biz Küba'lı devrimciler bu zafere nasıl ulaştık? Kararlılıkla; İlkelere bağlılıkla; Kitlelerle sıkı bağlar kurarak; Davamızın haklılığına, halkımızın erdemlerine, yiğitliğine ve fedakarlık ruhuna mutlak bir güven duyarak; Uluslararası dayanışma ile; ve ilerici, hareket sosyalist topluluk ve özellikle şanlı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği ile işbirliği sayesinde." (Fidel Castro, Moncada baskınının 25. yıldönümü konuşmasından, Küba Komünist Partisi Merkez Yayın Organı GRANMA'dan alınmıştır)

Küba'lı komünistler enternasyonalizmden ne anladıklarını çok açık ortaya koymaktadırlar. Koydukları tavır uluslararası hareketin sarsılmaz Leninist hattının doğrultusunda olmaktadır. Ve bu hat her türlü barışçıl olanakları gözlerken mümkün olan her yolla mücadelenin başarısını hedeflemektedir. Görüldüğü gibi hayatın kanıtladığı pek çok örnekten biri olan Afrika'daki mücadelelerle ilgili olarak Kurtuluş da bir gerçeği inkar edemediğini göstermektedir. Eğer yukardaki sözleri salt ajitasyon için söylemiyorlarsa Fidel Castro'nun enternasyonalist tavrından Kurtuluş'çuların daha öğrenecek çok şeyleri vardır.

Maoculuğun iyice deşifre olan bozgunculuğunu bir ölçüde değerlendirebilen Kurtuluş bir yandan da işçi sınıfı sosyalizmi ile arasındaki mesafeyi ayarlama gayreti içinde kendi çelişkilerini derinleştirmektedir.

"Bu akım (maoculuk kastediliyor G.S.) nüansları ile birlikte ele alındığında ancak tecrit edilecek, tarafsızlaştırılacak güçler arasında sayılabilirler."

"Özetlersek 'sosyal emperyalizm teorisi' savunucusu olan gruplarla, üç dünya teorisini reddetseler de aktif mücadeleden yana olsalar da, uzun vadeli ilkelere dayanan bir ittifakı gerçekleştirmek olanaksızdır. Ancak ortaklaşa yüz yüze gelinen anlık tehlikelere karşı, programa sahip olmayan kısa vadeli ittifaklar gerçekleştirilebilir. O da o anda 'sosyal emperyalizme' ve 'sosyal-faşizme' saldırmamak kaydıyla". (Kurtuluş S.D. Sy. 28 Sf. 89-83).

Kısacası Kurtuluş maoculardan temel görevlerini bırakmalarını istiyor. Ama gerçekte bu hiçbir zaman olmadığı halde kısa vadeli hesaplarla onlarla ortak davranabiliyor. Anlaşılan böyle tecrit edecekler!

SON SÖZ:

Enternasyonalist olmak kişilerin sübjektif iradeleriyle oynadıkları bir oyun değildir. Enternasyonalist olmak bir takım soyut kavramlar üzerinde laf ebeliği yapmak değildir. Enternasyonalist olmak tarihin apaçık gelişimine gözlerini yummak değildir. Sistemler arası mücadelenin bugün aldığı boyutlarda enternasyonalizmi, gelişen ve zenginleşen içeriğini ciddiyetle değerlendirmeye gerek dahi görmeden bir yana atmak, en azından şu veya bu ölçüde içinde yer alınan mücadeleye karşı bir sorumsuzluktur.

DİSK ve DEMOKRATİK PLATFORM

İşçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'in merkez yönetimi görevi devraldığı 1977 Aralık'ından bu yana olumlu adımlar attı. DİSK içerisinde, zaman zaman sekterliğe kaçsa da, eski yönetimden çok daha demokratik bir hava oluşturabildi. Yine eski yönetimin birçok darbe vurduğu demokratik örgütlerle olan ilişkileri düzeltti, olumlu bir raya soktu. 20 Mart "faşizme ihtar" eylemini kotardı. 1 Mayıs 1978'i başarılı bir şekilde gerçekleştirdi. Son olarak sınırlı, yetersiz ve gecikmiş olmasına rağmen K.Maraş'ta katledilen yurttaşlar için saygı duruşu düzenledi.

Aslında bu bir yıl boyunca DİSK yönetiminin içinde bulunduğu politik boşluk ve yönetimde yeralanların birçoğunun sosyal demokrasiye olan bilinen yakınlıkları zaman zaman sağ yalpalamalara yol açmıştır. Ancak gerek DİSK tabanında sınıf bilinçli, ilerici işçilerin varlığı; gerekse DİSK içinde çeşitli alanlarda çalışan işçi sınıfı devrimcilerinin çabaları ve DİSK yönetiminin genel olarak sosyalist bir hat izlemekteki dikkatleri önemli denebilecek bir hataya düşülmemesini sağlamıştır. Aradaki dönem boyunca önemli toplumsal olaylar meydana gelmesine karşılık az sayıda ve küçük çapta kalan, kısa zamanda da düzeltilen bu hataların önümüzdeki dönemde tekrarlanmaması için yukarıda saydığımız tüm unsurların uyanık ve titiz olmaları gerekmektedir.

DİSK yönetiminin attığı en önemli ve olumlu adımlardan birisini de 6. Kongre'de alınan kararlar ışığında Demokratik Platform'un toplanması için somut girişimde bulunması oluşturmuştur. Bununla birlikte Platform çalışmalarının başarıya ulaşabilmesi için DİSK' in yeterince titiz davrandığı da söylenemez. Şimdiye dek 3 toplantı yapılmış ancak henüz elle tutulabilir bir sonuç alınamamıştır(x)

Uzun sayılabilecek bir süreden beri de toplantı yapılmamaktadır. Açık ki bu durumun ne tek, ne de başlıca sorumlusu DİSK değildir. Türkiye solunun bölük pörçük yapısı, ideolojik mücadele boyutlarını çoktan aşıp yer yer pratik mücadeleye(!) dahi dönüşmüş yapısı direkt olarak demokratik örgütleri de etkilemektedir. Ve bu durum daha baştan bir handikap yaratmaktadır. Ama bu handikapın tam anlamıyla olmasa da aşılabileceği geçmişteki güçbirliği çalışmalarında da görülmüştür. Bunun için toplantılarda ayrılık değil, birlik noktalarının ön plana çıkarılmasının, ilkeler çerçevesinde anlaşılıp detay konuların dönemin baş sorunu haline getirilmemesinin gerekliliği vardır. Bu noktada demokratik güç ve eylem birliğinden söz eden herkese sorumluluk payı düşmektedir. Ama sorumsuz davranmakta kararlı olanların varlığı da dikkate alınırsa demokratik örgütler arasında özel bir konumu olan DİSK'e düşen sorumluluk payı daha büyüktür. DİSK daha yapıcı olmalıdır. Faşizme ve emperyalizme karşı olan güçlerin birliğinin yakıcı bir sorun, ivedi bir görev olduğu bu dönemde Demokratik Platform'un başarılması tarihsel bir görevin yerine getirilmesi olacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerin birer birer askıya alındığı şu günlerde Demokratik Platform'un önemi, azalmak bir yana daha da artmıştır. Demokrasinin sınırlarının daraltılması girişimlerine karşı güçlü ve etkin bir direnç gösterebilmek demokratik güçlerin ortak çabaları sağlanabildiği ölçüde mümkün olacaktır.

(x) ————————

Bu arada toplantılarda en çok tartışılan ve tartışmaların çıkmaza girdiği "eylem ve ajitasyon birliği" konusuna kısaca değinmekte yarar var. Güçbirliğinin önemini kavramayıp bunu bir eylem birliği düzeyine indirgemek isteyen "sol" gruplar bu konuda doğalarından gelen bir keşmekeşi güçbirliğine de önermektedirler. Kendisini somut olarak sloganlar konusunda gösteren "eylemde birlik, ajitasyonda serbestlik" ilkesizliği Platform'un amaçlarına uygun ve herkesin benimseyebileceği sloganlar tespit etmesi ve buna uymayanların düzenlenecek eylemlere alınmaması ile çözümlenebilir. Bununla birlikte ilk elde dört dörtlük bir ajitasyon birliği sağlanamayacağı dikkate alınarak belli bir esneklik payı bırakabilir.

DİSK TEKSTİL'de DEVRİMCİ BİRLİK

BAKIRKÖY ÖZEL SAYISI 3

DİSK TEKSTİL'DE DEVRİMCİ BİRLİK

● Devrimci birlik saflarında tek yürek tek bileğiz

● Patronlara, sarı sendikacılara, bölücülere karşı bir kaleyiz

BAKIRKÖY TEKSTİL İŞÇİLERİ HAYKIRIYOR

• Bir ses yükseliyor Akı: Tekstil den patronlara, sarı sendikacılara, bölücülere karşı sarsılmaz bir kaleyiz diye.

Bir ses yükseliyor Kartaltepe'den, Edip'ten, Emboy'dan, Vakko'dan, Penyelüks'ten, Mısırlı'dan DEVRİMCİ BİRLİK saflarında "tek yürek tek bileğiz" diye.

Bir ses yükseliyor Bili:tan'dan Süha'dan, Gökbakan'dan, Altınmekik'den, Konfor'dan, Çeşit'ten, Yün İplik ten, Bornovalı'dan...

"GELİYORUZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEY. UZLAŞMACILARIN VE BÖLÜCÜLERİN KAFASINA VURA VURA HEY"...

Çileli ve zorlu günler geçirdik Sömürü ve baskıya karşı yiğitçe mücadele ettik. Patronları adamları olan uzlaşmacı sendikacıları başımızdan def etmek için... Patronlara karşı işçi sınıfının çıkarlarını en iyi biçimde korumak için.

Tekstil üyesi işçiler Tekstil'in 15 ayrı şubesinde uzlaşmacı Genel Merkez yanlısı yöneticileri al aşağı ettiler. Bu mücadelenin bayrağını Bakırköy Şubesinde de yükseltmek için işçiler kararlı ve mücadelecidirler.

Bakırköy Tekstil işçilerinin mücadelesini ne patronların baskısı, ne sahte ilericilerin bölücü tutumları, ne de uzlaşmacı sendikacıların oyunları engelleyebilecektir.

Bakırköy Tekstil üyesi işçiler, sahte muhalefetin bütün oyunlarını geri püskürtüyor.

Bütün işçi düşmanları Bakırköy işçilerinin kararlı tutumundan telaşa kapılıyorlar, korkuyorlar.

Patronlara sırtını dayamış suratlarına ilericilik maskesi takmış koltuk düşkünleri muhalefet olarak ortaya çıkıyorlar.

Tekstil Sendikasındaki Devrimci Birlik muhalefeti "DİSK TEKSTİL'DE DEVRİMCİ BİRLİK" isimli bir yayın çıkarmaya başlamıştır. Tekstil kongrelerinin yapılmakta olduğu şu günlerde yayınlanmaya başlayan bu gazeteye yayın hayatında başarılar dileriz.

Seydişehir'de Faşizme Karşı Mücadele Yükseliyor

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin yardımlarıyla kurulan ve 1975 yılında üretime başlayan Seydişehir alüminyum tesislerinde bugün 5000 civarında işçi çalışıyor. Ülkemizdeki belli başlı tesislerden birinin varlığı, Seydişehir ilçesine önem kazandırmış ve MC gericiliği döneminde faşist güçlerin teksif olduğu başlıca alanlardan biri Seydişehir olmuştur.

Antifaşist güçlerin dağınıklığı ve sosyalizm gömleği giymiş sosyal demokrat sendikacıların sekter tutumları sonucu devlet desteğini arkasına alan faşistler Seydişehir'de önemli mevziler kazanmışlardır. Sarı Türk-İş'e bağlı faşist Türk Metal sendikası devreye girerek tesislerde yetkiyi almıştır. Gözüdönmüş faşist katillerin saldırıları, siyasi kimliğine bakmaksızın sosyal demokratından sosyalistine kadar tüm antifaşistleri hedef almıştır.

Ancak alüminyum tesislerindeki ilerici işçiler, işçi sınıfı devrimcileri, tüm antifaşistler bu saldırılara ve şartların tüm zorluğuna karşın mücadeleyi bırakmadılar. Bir geri çekilme dönemi yaşansa da tekrar ileri atıldılar. Ve DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasının örgütlenmesi için seferber oldular. İşçi sınıfı sosyalistleri, bu çabalarda öncü bir rol oynadılar. Bugün faşist Türk Metal'in, tesislerde pek az üyesi kalmıştır. Görevleri işçileri patronlara satmak ve işçi sınıfının daha iyi bir yaşam sürmesini her türlü yolla engellemek olan bu kara sendikacılar Seydişehir'den sökülüp atılmak üzeredir. Faşistler sökülüp atılmanın verdiği hırçınlıkla faşist Türkeş'in Konya'ya geleceği günün gecesi olan 22 Aralık 1978'de SGB'nin Seydişehir Temsilciliğini bombalamışlardır. Ancak Seydişehir'li işçiler aralarında para toplayarak Temsilciliği onarmışlardır. Olay yerine gelen polis, faşistlerle ilgili soruşturma yapacağına, Temsilciliğin tüm döküman ve yayınlarını götürmüştür. Olayla ilgili bir açıklama yapan Temsilcilik, işçi sınıfı sosyalistlerinin mücadelesini hiçbir saldırının durduramayacağını söylemiştir.

Önümüzdeki günlerde yapılacak olan yetki belirlemesi, Seydişehir işçilerinin ve Seydişehir'li tüm antifaşistlerin zaferini ilan edecek, faşist Türk Metal'in zincirini kırılacak ve işçiler DİSK'in bayrağı altında toplanacaklardır.

SEYDİŞEHİR'Lİ
GENÇ SOSYALİSTLER

Tekstil Bakırköy Kongresi Yapıldı

İSTANBUL

"İlerleme" siyasetinin işçi sınıfı içerisinde gün geçtikçe tecrit olması kendini Tekstil Bakırköy Şubesinin kongresinde de gösterdi. 1. 2. ve 3. kongrelerde kaybedeceğini anlayan ilerlemeciler kurtuluşu burjuva mahkemelerinde ve kongreleri protesto gösterilerinde bulmuşlardı. Ancak Devrimci Birlik grubunun dördüncü kongrede ilerlemecilerin her türlü engelini aşarak yönetime gelmesi Tekstil'de sağ oportünizmin kesin bir yenilgiye uğramasıdır. İlerlemeciler Devrimci Birlik grubunun ilkeli birliğini kapalı kapılar ardında bölmeye çalıştılar. Ancak Tekstil'li işçilerden gereken cevabı aldılar. Kongre günü salonun önünü Maden-İş ve İGD üyeleriyle keserek işçilerin kongreye girmelerini engellemeye çalıştılar. Bunu da yapamayınca olay çıkartarak işçileri polis ve jandarmayla karşı karşıya getirdiler. Ancak bunların hiçbiri Devrimci Birliğin gücünü bölemedi ve Devrimci Birlik yönetime geldi. Devrimci Birlik 1632, ilerlemeciler ise 1028 oy aldı.

EKRANIN ARDINDAKİLER

SADIK DAĞSELİ

Televizyonun diğer basın yayın organlarından ayrıcalıklı bir yeri var. Hem göze hem kulağa hitab edebilmesi yanında geniş kitlelere ulaşabilmesi, cazibesini iyice artırıyor. Milyonlarca insanın hergün hatırı sayılır bir zamanını karşısında geçirdiği bu ışıklı kutu, isteyerek ya da istemiyerek olsun insanların kafasına birçok değer yargısını yerleştiriyor, farkına varmadan belirli doğrultuda görüşleri geliştiriyor. Burjuva iktidarları asrımızın en büyük teknolojik harikalarından olan televizyonun nimetlerinden alabildiğine yararlanıyor, burjuva ideolojisinin her alanda gerektirdiği şartlanmaları oluşturmada kullanıyor. Özellikle emperyalizme bağımlı geri ülkelerde emperyalist kültür hegemonyasının çok değerli bir aracı oluyor televizyon.

Portekiz'in azgın faşist diktatörü Salazar "ben bu ülkeyi bunca yıldır futbol sayesinde yönetebildim" demişti. İçinde belirli bir gerçek payı da taşıyan bu sözler spor gibi yararlı uğraşların dahi kitlelerin pasifikasyonu, şartlandırılmaları ve dikkatlerinin kötü yaşam koşullarından başka yanlara çekilebilmesi için nasıl araç olabildiğini gösteriyor. Çok daha geniş yığınlarla gündelik iletişim olanağına sahip olan televizyon ise bundan kat kat önemli. Gerçekte son derece yararlı bir kitle eğitimini başarabilecek olan bu aygıt özellikle genç beyinler üzerinde kapitalizmin yıpratıcı etkilerini yaratmakta kullanılıyor. Yararlı ve insanlığın tüm değerleri gibi doğru kullanımı ise ancak sosyalist sistem bünyesinde başarılıyor ve güzel örnekleri veriliyor.

Henüz yeni konuşmaya başlamış bebelerden tutunuz da, gözleri zor gören yaşlılara kadar milyonlarca insan ülkemizde bu ışıklı kutunun cazibesinden kurtulamıyor. Özellikle eğlence olanakları son derece kısıtlı, ancak televizyon albilmiş geniş halk yığınları bu gereksinimini televizyon karşısında gidermeye çalışıyor. Ülkemizde televizyonun geçmişi çok uzun olmadığı halde kısa sürede büyük bir ilgi gördü ve yaygınlaştı. Şimdi artık henüz ilkokula gitmediği halde televizyon reklamlarını, dizi filmlerin oyuncularının adlarını bülbül gibi şakıyan harika televizyon çocukları var. Ev kadınları hergün onlarca insanın öldüğü, faşist terörün kol gezdiği günlerde dizi filim kahramanının acıklı ölümünü ağlıyorlar. Farkında bile olmadan reklamlarla tüketimi körüklemek için oluşturulan mutlu aile tabloları birçok evde aile dramlarının yaşanmasına neden oluyor.

Geçtiğimiz günlerde birkaç televizyon programı üzerinde yoğunlaşan tartışmalar reklam programlarının etkileri konusunu güncelleştirdi. Reklam programlarını eleştiren bir yapımın izlenmesinin ardından başta reklâm şirketleri ve reklâm veren tekeller olmak üzere bir yaygaradır kopartıldı. Arkasından aynı doğrultuda hazırlanmış başka bir yapım yayından çıkartıldı.TRT en önemli gelir kaynağını oluşturan reklâmlara, sadece milyonlar tutan reklâm gelirlerinden dolayı değil, sözcüsü olduğu egemen sınıfların çıkarları nedeniyle gereken önemi vermiş oluyordu. Zaman zaman bazı programlarla gündeme gelen iyi niyetli yapımcıların çabaları da çabucak boğuluyordu. Kapitalizmin doğasından kaynaklanan piyasa anarşisi ve aşırı tüketim çabası en iyi ifadesini televizyon reklamlarında buluyor. Emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist yapının yeni yeni ürünleri hergün televizyon ekranlarında boy veriyor. Kafalarda uyanan "bu kadar çok çamaşır tozu çeşidine ne gerek var?" türünden sorularsa cevapsız kalmaya mahkum oluyor. Toplumun gereksinmelerine gerektiği oranda cevap verecek bir ekonomik yapının göstergeleri değil elbette bunlar. Çoğu zaman aynı tekelin, aynı alanda, birden fazla markayla aynı kalitede pek çok ürünü piyasaya sürmesi dahi kapitalist ekonominin olağan cilvelerindendir. Geniş reklâm olanaklarıyla insanlara bazı tüketim maddelerini gereğinden çok daha fazla almaya yöneltmek mümkün oluyor. Hediyeler, piyangolarla daha da çekici hale getirilen bu ürünler halkımızın cebinden son kuruşlarını da çekip götürüyor. Ama mümkün mü almamak? Televizyondaki güzel kadın son derece sevimli gülümsemesiyle yeni bilmem ne temizleyicisinin ne kadar beyaz yıkadığını günde beş vakit özleyicilerin bilinçlerine çakıyor. Neşeli karikatürlerle sunulan cikletleri sıkıysa almayın. Çocukların yaygarasını dakikalarca dinlemek istemezsiniz herhalde!

Şaka bir yana emperyalist metropollerdeki kitlelerin en ince tüketim eğilimlerini dahi değerlendirebilen gelişkin (!) reklam mekanizmaları yanında biraz ilkel kalsa da yerli benzerleri görevlerini iyi yapıyorlar doğrusu. İdeal burjuva ailesini örnek alan reklam aileleri küçük burjuva yığınlarda birtakım özlemler uyandırıyor. Gerçekte o yaşama düzeyine duyulan özlem ustaca gerçekleştirilen reklam programlarıyla bilmem hangi tüketim malzemesine yöneliyor. Dikkat edilirse makarna, çamaşır tozu, ciklet gibi ileri teknoloji gerektirmeyen ürünlerin reklamları ön sıraları tutuyor. Bunun yanı sıra halkın cebindeki son kuruşları da kasalarına oradan da tekellerin sermayelerine aktarmayı hedefleyen banka reklamları da büyük bir bölüm oluşturuyor. Denebilir ki, zorla mı? İstemezsen almazsın, istemezsen paranı filanca bankaya yatırmazsın. Böyle bir düşünce tarzı büyük bir saflık ifadesi olur. Bugün tekeller astronomik reklam ücretlerini boşuna ödemiyorlar. İstatistiklerle kanıtlanan reklam gerçeği onların kaz gelecek yerden tavuğu esirgememelerini haklı çıkarıyor. Yoğun reklam şartlandırılması altındaki insanlar gerçekte kendi rızalarıyla olmasa dahi aşırı ve gereksiz tüketime yöneltiliyorlar.

Dizi filmlerin hali ise bir başka alem. Emperyalist kültürün incelikle hazırlanmış ürünleri ekranlarımızı dolduruyor. İnsanlar haftanın belli günlerini iple çekiyorlar.Dizi kahramanların dertleri neredeyse kendi dertlerinden daha fazla önem kazanıyor. Yaşam şartlarının ağırlığını bir parça unutmak isteği üzerinde, maceraların sürükleyiciliği bir anlamda afyon etkisi gösteriyor. İzleyici bir yandan dizi kahramanlarının şahsında yaşayamadığı maceralardan sahte bir doyuma ulaşırken, diğer yandan emperyalist kapitalist ideolojinin sinsice şartlanmalarına boyun eğiyor. Ünlü Musa Paşa döneminin TRT'si hatırlanacak olursa emperyalizmin iğrenç örgütü CIA'nın maceralarının konu edildiği dizi hemen akla gelecektir. "Görevimiz Tehlike" adındaki o iğrenç propaganda dizisinde, heyecanlı maceralarla emperyalizmin sömürüsü altındaki ülkelere emperyalist tekeller adına müdahalenin ne kadar haklı olduğu (!) ballandıra ballandıra anlatılıyordu. Bugün başka diziler benzer görevleri hakkıyla yerine getiriyor. Hatta kimi dizilerde düzen eleştirisi görünümü altında inceden inceye düzen savunması yapılıyor ve bir anlamda zehir balla karıştırılarak yutturulmaya çalışılıyor. ABD'de kapitalist sistemin kokuşmuşluğundan kaynaklanan skandallar örtbas edilemeyince bu kez birtakım "kötü niyetli kişiler" ve "görevini kötüye kullananlar" eleştirilerek sorumlunun düzen olmadığı empoze edilmeye çalışılıyor. Burjuva devlet aygıtının şiddet kurumları ve organları "vazifeşinast, yiğit polisler" şahsında aklanmaya çalışılıyor. Kokuşmuş emperyalist kapitalist sistemin kurbanlarının acımasızca cezalandırılması izleyicileri hoşnut kılarken dikkatler suçları doğuran toplumsal koşullardan dizi kahramanlarının bireysel becerilerine,düzen koruyucularının maharetlerine yöneltiliyor. Şiddet kullanımının ve bireyselciliğin çocuk beyinlerinde yarattığı korkunç etkiler ise madalyonun bir başka yüzü... Bu "modern fotoromanlar" gençliği büyük boyutlarda tehdit ediyor.

Bu arada nadiren de olsa Askerin Türküsü, Gazap Üzümleri gibi değerli yapıtları izleme olanağı da çıkıyor. Ancak genelinde burjuva ideolojisinin bu değerli propaganda aracına, onun yarattığı şartlandırmalara karşı Genç Sosyalistlere önemli görevler düşüyor. Gençliği televizyonun olumsuz etkilerinden kurtarmak, doğru dünya görüşüyle silahlandırmakla mümkündür. İnsanlığın kültürel değerlerinden en iyi şekilde yararlabilmek için bugünden yapılacak çok şey vardır. Bilinçli bir televizyon seyircisi olumsuz etkilenmelerden en az pay alacaktır.

AMATÖR RUHLA DEVRİMCİ TİYATROYU YARATMAK İÇİN...

CAN BERKMEN

Yeni tiyatro mevsimine girdik. Ancak geçen senelere nazaran tiyatro sayılarındaki azalma gözle görülür bir gerçeklik. Zaman zaman olumlu çalışmalarıyla ilgi gören ÖNCÜ SAHNE, ANKARA BİRLİK TİYATROSU, ÇAĞDAŞ SAHNE Ankara'da perdelerini açamazken, İstanbul'da aynı akibete uğrayan bir topluluk var: Dostlar Tiyatrosu.

Öte yandan Cüneyt Gökçer'in 18 yıllık saltanatından sonra göreve getirilen Ergin Orbey'in Genel Müdürlüğünü yaptığı Devlet Tiyatrolarında gözle görülür bir canlılık, umut verici bir gelişme var. "Cephede Piknik" "Gülünç Kibarlar", "Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım", "Murtaza", "Güneşin Çocukları", "Ayyar Hamza", gibi oyunları repertuvarına alan Devlet Tiyatroları, şimdiden seyirci sayısını geçen sezonun aynı dönemine göre iki katına çıkarmış durumda. Böylece tiyatro tartışmalarında önemli bir yer tutan *sahne ve seyirci* kaynaşmasında ileri bir adım atılmış gözüküyor.

Nitelik konusuna gelince konular şöyle:

"Cephede Piknik" de, savaşın korkunçluğu ve saçmalığı işleniyor. Düşman iki ordunun iki genci karşılaştıklarında birbirlerine *niçin savaşıyoruz?* diye sorarlar. Ancak yanıtını bulamazlar ve birbirlerini öldürme ya da tutsak etme isteklerinden vazgeçerler. Ancak birdenbire bir yaylım ateşi her şeyi bitirir. .

"Gülünç Kibarlar" ise, soyluluğa ve sosyete yaşamına düşkünlük gösterenlerle alay edilen bir komedi. Oyun büyük usta Moliere'nin.

"Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım" adlı oyun Haldun Taner'in. Oyunda yanlış koşullandırmalar sonucu ezilen küçük bir insanın acı hikayesi, mizah katılarak vurgulanmakta.

"Murtaza" oyunu hepimizin yakından bildiği usta Orhan Kemal'in. Saf yürekli dürüstlüğün, eninde sonunda sömürülmeye yazgılı olduğunu derinlemesine bir tipleştirmeyle dile getiren bir oyun Murtaza.

Nitelikleriyle ve seyirci sayısındaki yüzde yüz artışa dayanarak, bu gelişmenin ümit verdiğini söyleyebiliriz.

Gelgelelim İstanbul Belediye Şehir Tiyatrolarına. Geçen sezona göre değerlendirilmesi yapıldığında nitelikçe bir aşama olmadığı gibi, seyirci sayısında yine geçen sezona göre yarı yarıya bir düşüş görülmüştür. İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil'in danışmanı Hayati Asılyazıcı'yı Şehir Tiyatroları Genel Sanat Yönetmenliğine ataması İBŞT'lerin kaderini tayin edecek.

Tiyatro sorunları arasında düşündürücü olan bir gerçek var ki o da, devrimci-özel tiyatrolar sorunu. Tiyatrolar diyerek çoğul deyim kullanmak yerinde olur mu bilemiyoruz. Çünkü bizce elle tutulur, gözle görünür tek bir devrimci-özel tiyatro kalmıştır: Ankara Sanat Tiyatrosu.

15. Sanat yaşamını geçenlerde bitiren AST, büyük ekonomik sorunlarını şu anda "yağında kavrulacak" düzeye getirmiş durumda. Sakıncalı Piyade oyunu ile bu ekonomik desteği sağlayan topluluk 1979 yılı başında Bertolt Brecht'in "TAK-TİK" adlı oyunu ile tiyatroyu sınıf savaşında amaç olarak kullanmaya devam edecekler. Şu ya da bu biçimde. Bakalım nereye kadar?

Bugün, Türkiye'de sınıflar mücadelesinin çok yönlü gelişimi içerisinde tiyatro, üzerinde durulması gereken etkin bir sanat dalı olarak karşımıza çıkıyor. Çünkü sınıflı toplumlarda, sınıflar arasındaki mücadele tüm sanatsal faaliyetlere de damgasını vurur. İşte tiyatronun toplumsal işlevselliği bu bütünlük içinde ele alınmalıdır. Bugün kapitalist toplumlarda tiyatronun toplumsal işlevselliği, bir yandan mülkiyet sahibi sınıfların eğlencesinin, bir yandan da ticari yarışmanın şeklini almıştır. Ne var ki, kaitalist burjuva tiyatrosunun toplumsal işlevselliği iki karşıt karaktere bölünmüştür. Bir yanda örgütlenmiş kapitalizm amaçlarına uygun bir tiyatro yaratmışken, öte yandan ezilen sınıfların çıkarlarını dile getiren, sınıf mücadelesinde bir silah olarak kullanılan bir tiyatro varolmuştur. Varolmuştur ancak, mücadele sürecinde egemen sınıf daima sınıf mücadelesinin aracı olanı yok etmek için çeşitli yollara başvurmaktadır. Örneğini yukarıda gördüğümüz gibi; 1960'lardan bu yana onlarca tiyatro kurulmuş — *ki bunlar ilerici, devrimci nitelikli olanlardır* — ancak günümüze birkaçı kalmıştır.

Bu görünüş bizlere önemli bir çalışma alanını kendiliğinden dayatıyor. Amatör tiyatro. Neden amatör tiyatro?

Bir kere amatörlük, sanatın doğal kaynağıdır. Kişinin akıl yoluyla çözüme ulaşıp, duygu yoluyla arındığı ve sorunlarına topluca çözüm bulduğu deneysel bir kaynaktır bu. Şunu gözardı etmemek gerekir. Tarih boyunca ekonomik ve toplumsal çıkmazların yarattığı yıkıntılar, yenilgiler, insanları çoğu kez bu kaynaklardan da uzaklaştırılıp, yapay düzenlemelerin şartlanmışlığına sürüklemektedir. İşte profesyonellik böyle bir yapay düzenleme olarak karşımıza çıkıyor. Bu görüntünün tolumumuza yansıyan biçimde, geri kalmışlığın da yardımıyla, yoğun bir çıkmazlığın içinde oluşumuz koskoca bir gerçeklik olarak karşımızda. Eğer dikkatle incelenecek olursa, bugün profesyonel tiyatro yapan sanatçılarımız, uğraşlarının büyük bir kesimini, tiyatro dışında kalan işlerde harcadıklarından, öncelikle asıl uğraşları olan tiyatroya yabancılaşıyorlar.

Tiyatro sanatçısı, bir yandan sahne içinde yaratıcı yaşamını bir yandan da sahne dışında doğal yaşamını denetlemek zorunda olduğundan eylem içinde eylem yapan kişidir. Bu uyumu, sağlıklı bir biçimde sürdürdüğü sürece amacına ulaşabilir. Bu nedenle ekonomik sorunlarını düşünmeden (!) yaşamını sürdürmek zorundadır. Ancak bugünkü ekonomik yapısı gerçeğinde, Türkiye'de profesyonelliği seçen bir sahne sanatçısının bu uyumu sağlamasına imkan yoktur.

Günümüzün ekonomik karmaşası içinde amatör tiyatroculara düşen görev ve sorumluluk artmıştır. İçinde bulunduğumuz koşullar amatör tiyatroların işlevini artırıyor. Ülkemizde çağdaş düzeyde devrimci bir tiyatroyu profesyoneller yaratamaz. Yukarıda açıklamaya çalıştığım nedenlerden dolayı bu yapımızda ekonomik olanaklardan her zaman için yoksun kalacak profesyonel tiyatrocularımızdan bu mucizeyi bekleyemeyiz. Amatör bir ruhla devrimci tiyatroyu yaratmak için ileri!

ZAFER; KAMBOÇYA HALKININ

7 Ocak günü bütün dünya ve TRT haber bültenlerinde Kamboçya'da Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne bağlı kuvvetlerin başkent Pnom-Pen'i ele geçirdikleri yer aldı. Ertesi gün ise Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin iktidarı ele aldığı, Devrimci Halk Konseyi'nin kurulduğu ve Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bayrağının Kamboçya bayrağı olarak kabul edildiği bildirildi. Böylece bir haklı savaş daha devrimci güçlerin parlak zaferiyle son buluyordu.

Kamboçya'da savaşın iki cephesi vardı. Bir cephede başta SSCB ve Vietnam olmak üzere dünya komünist ve ilerici güçlerinin desteğiyle Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesi savaşıyordu. Karşı cephede ise Vietnam ve Kamboçya halklarının yıllar süren kahramanca bir mücadeleyle kovdukları emperyalizmi Kamboçya'ya geri çağıran, iktidarı gaspeden, ABD ve ÇİN başta olmak üzere tüm antikomünist ve gerici güçlerin desteklediği PolPot rejimi vardı. Sonuçta kazanan yiğit Kamboçya halkı, O'nun öncüsü Ulusal Kurtuluş Cephesi ve tüm dünya ilerici güçleri oldu. Kaybeden ise, emperyalizm ve işbirlikçileri.

Biz, Türkiye gençliği Kamboçya halkının bu muhteşem zaferini gurur ve hayranlıkla yürekten selamlıyoruz.

Biliyoruz ki, bundan böyle de yenilgiyi hazmedemeyen gerici güçler yeni yeni saldırı ve politik manevraları gündeme getirebileceklerdir. Ancak ABD ve artık onun kopmaz ittifak unsuru haline gelen Çin'in tehdit ve saldırıları da para etmeyecek, seçkin enternasyonalist dayanışmayı her an yanında bulan Kamboçya halkı karşı-devrime geçit vermeyecektir. Ve yine biliyoruz ki enternasyonalizmin bayrağı Kamboçya'da olduğu gibi Çin'de de dalgalanacaktır.

Emperyalizm-İran-Türkiye;
JANDARMA ARANIYOR

İran halklarının "Şah'a ölüm" şiarı etrafında ve antiemperyalist motifler taşıyarak genişleyen muhalefetleri görülmedik ölçülerde kitle gösterileri doğururken, Şah ve arkasındaki emperyalist güçler de yeni manevralara yöneliyorlar. Kabaran gösteri ve grev dalgalarının önünde bölgenin en modern silahlarına sahip olan İran ordusunun bile duramaz olması artık Şah'ın "dinlenmek üzere tatile çıkmasına" yol açıyor.

İran'ın gelişimi nereye doğru, bu olayların sonucunda ne çıkar? Bu sorunun cevabı ABD emperyalizminin "uzlaşarak bastırma" planlarına karşı gösterilecek kararlılığına bağlı. Muhalefetin bileşimi bu konuda ipuçları verebilir. Şimdilik daha çok dini liderlerin insiyatifinde yürüyen hareketin temel isteği monarko-faşist diktatörlüğe son verilmesi ve demokratik bir rejimin kurulması. Bu istek etrafında dini liderlerin başını çektiği dini hareketten, Musaddık yanlısı ulusal güçlerin oluşturdukları partileri bağrında toplayan Ulusal Cephe'ye, İran işçi sınıfının partisi TUDEH'e kadar geniş bir kesim toplanmış durumda. Bu güçler arasında bir anlaşma yapılmış değil, ama asgari isteklerin çakışması, onları paralel eylem içine sokuyor. Bunun dışında faşist diktatörlük yıkıldıktan sonra bir demokratik cumhuriyetin kurulmasında görüş birliği içinde olsalar da hepsinin geleceğe ilişkin farklı düşünceleri var. Dini liderler ABD karşısında kararlı bir tavır almış gözükmüyorlar. Ancak Şah'ın ve diktatörlüğün ardında ABD'nin olması gerçeği onları da ABD' ye karşı çıkarıyor. TUDEH antiemperyalist güçlerin en önünde yürürken, Ulusal Cephe de emperyalizme karşı bir politika güdüyor.

Yani halk muhalefetinin ne gibi bir bileşimle iktidara gelebileceği şimdiden kestirilememesine rağmen, kurulacak iktidarın antiemperyalist bir karakter taşıyacağı söylenebilir.

Öte yandan emperyalist güçler Şah' ın "bir müddet tatile çıkmasına ve yerine Naibler Konseyinin bakmasına" karar kıldılar. Ordunun da halk muhalefetini sindirememesi emperyalizmi liberal kılıklı yeni manevralara itiyor. Bu doğrultuda Şahbur Bahtiyar satın-alınarak Ulusal Cephe'den koparıldı ve kendisine Başbakanlık görevi verildi. Ancak emperyalistlerin umduklarının aksine Bahtiyar Ulusal Cephe'yi parçalayamadı. Halk muhalefetinin istekleri yerine getiriliyor görüntüsü verilerek ülkenin emperyalizme bağımlılığını sürdürme planlarının bu noktadan sonra başarılı olabilmesi bir hayli zor. Bahtiyar hükümeti de toplumsal muhalefeti yönlendiren bütün güçlerin tepkisini çekti. Anlaşılan bundan sonra "Şah'ın kellesi" bile emperyalizmi kurtarmaya yetmeyecek.

İran'daki bu durum ister istemez gözleri Türkiye'ye çeviriyor. ABD emperyalizminin Orta Doğu'daki ileri karakolunda olup bitenler ülkemizdeki işbirlikçileri de bir hayli tedirgin etmişe benzemekte. İhtiyar bunak iyice korkmuş; "Afganistan'da Sovyet yanlısı bir darbenin gerçekleştiği, İran'dan sonra sıranın bu kış Türkiye'ye geleceğini" söylüyor. Türkeş ve aynı dilden konuşan maocular İran'da antiemperyalist bir iktidarın kurulabileceği ihtimalinden telaşa düşerek emperyalistleri ve yerli gericileri uyarıyorlar. Daha akıllı davranan Metin Toker ise "Bir Türk olarak Şah'ın gidip kalması bizi ilgilendirmez, bizi bölgedeki istikrarın bozulması ilgilendirir" diyor. Gerçekte işin bu noktası Türkiye'deki bağımsızlıkçı güçleri de yakından ilgilendirmektedir.

Emperyalizm Orta-Doğu'daki ilerici hareketlere ve SSCB'ye karşı İran'a jandarmalık misyonu yüklemişti. Ancak o kısa sürede "iflah olmaz" bir duruma düştü. Bir yanda İran'ı "tedavi etmenin" yollarını denerken, öte yandan gözleri jandarmalık görevi için bölgeyi tarıyor. Ve bu noktada gözlerinin zaten kendisine bağımlı olan Türkiye'yi görmesi doğal. Bu yüzden son NATO Assemble'sinden sonra Türkiye'ye daha çok görev verilmeye başlandı. NATO'nun en büyük haber alma ve uyarma sistemi Konya'da kurulmaya başlandı.

İran'ın tümüyle yitirilmesi halinde Türkiye üzerinde oynanmak istenen oyunlar daha ileri safhalara götürülmeye çalışılacaktır. Bunlara karşı uyanık olmak ve toplumsal muhalefeti harekete geçirmek tüm bağımsızlıkçı güçlerin teminatıdır.

GEÇ KALMIŞ BİR NİKAH

Sovyetler Birliği'ne ve sosyalizme düşmanlık temeli üzerinde anlaşan ABD ve Çin yöneticileri artık işi resmiyete döktüler. Carter yeni yılda ABD'nin Çin ile diplomatik ilişkilere başlayacağını açıkladı. ABD emperyalizminin Çin yöneticilerine karşı sempatisi çok öncelere kadar uzanıp gitmekte. 1969'da emperyalistler bir kumar oynamışlar, Çekoslovakya'yı sosyalist sistemden koparmaya çalışmışlardı; bunu başaramadılar. Ama, üzülenlerin kendi yandaşlarından çok maocular olduğunu görünce bir müttefik kazanmak üzere olduklarını iyice gördüler. Mao ve yandaşları 1969'larda "Sovyet Sosyal Emperyalizmi" teziyle ortaya çıktıklarında sempati iyice takdire dönüşmeye başlamıştı. Nixon 1971' de Çin'i ziyaret ederek Mao ile görüşme yapmıştı.

Ama bundan sonra sanki tek ortak programa göre hareket ediyormuşçasına dünya halklarına karşı mücadele ettiler. ABD bu saldırıyı tam cepheden yaparken, Çin yöneticileri de "sol" görünüm altında sürdürüyordu. Maocular "üç dünya teorisine" göre en büyük tehlike olarak gördüler SSCB'yi. ABD'den bile daha fazla saldırıda bulundular, ABD'nin doğrudan cesaret edemediği dünya savaşı kışkırtıcılığını da kendinden geçmişçesine yaptılar. Ulusal kurtuluş savaşlarına karşı birlikte, gericileri, Pinochet, Şah gibi faşistleri birlikte desteklediler. Carter İran Şah'ını sürekli desteklerken, Feng de bizzat İran'a giderek Şah'ın yanında olduğunu belirtti. Kısacası anlaşamadıkları nokta hemen hemen kalmadı. NATO Genel Sekreteri Luns, son NATO Asemblesinden sonra yaptığı açıklamada "Artık Çin'i, NATO'nun 16. üyesi olarak sayabilirsiniz" diyerek memnuniyetini açıkça belirtiyordu.

Ve yeni yılda artık ilişkileri diplomatik ilişki olacak. Hemen belirtelim, dünya devletleri arasında diplomatik ilişkilere karşı olmamız mümkün değildir. Ancak marksizm-leninizm'den yeni sapmaya başladıklarında maocuların kafasının almadığı konulardan biri de 'yumuşama' politikası idi. Ancak o zaman "marksist-leninist" geçinen maocular, çoktan karşı-devrimin batağına batmışlardı. Birkaç ay önce Japonya ile yapılan anlaşmayla birlikte Doğu Asya'da üçlü bir savaş bloğu kurulmuştur. Ve aslında Çin ve ABD gerdeğe çoktan girmişlerdi. Şimdi ise yalnızca nikah memurunun önüne çıkıp bir yasal eksikliği giderdiler.

Anlaşmanın yapıldığı günlerde Carter Sovyetler Birliği ile Stratejik Silahların Sınırlandırılması görüşmelerine hazır olduklarını sık sık tekrarladı. Emperyalizm, sosyalist sistemin yoğun barış mücadelesi sonucu köşeye sıkışmıştı. Şimdi şoven savaş kışkırtıcısı Çin yöneticilerini koluna takarak elinde büyük bir koz olduğunu sanıyor. Barış mücadelesinin günümüzdeki boyutlarına hiçbir zaman emperyalizmin ve onun yandaşlarının isteğiyle ulaşılmamıştır. Kurulan gerici ittifaklar, dünyanın devrimci güçleri, barışsever güçleri tarafından dağıtılacaktır.

BASKI VE ZULÜM BOŞUNADIR

Bilimsel sosyalizmin gençlik kitlelerinin rehberi olmasından ecelinden korkar gibi korkan burjuvazi, bilimsel sosyalizmin ustalarının resimlerine bile tahammül edemiyor. Kaçınılmaz sonunu geciktirmek için, sömürü çarklarını biraz daha uzun ömürlü kılmak için kendi koydukları yasaları dahi çiğniyorlar. Baskı ve zulmü meşru kılıp, kudurganca uygulamalara gidiyorlar.

Derneğimizin duvarlarında asılı bulunan bir takvimdeki MarkxEngels ve Lenin'in resimleriyle "komünizm propagandası" yapıldığı gerekçesini öne sürerek hakkımızda dava açmışlardır. Anti-komünizmin ve demokrasi düşmanlığının her türlüsünün denendiği bu davada karar daha baştan verilmişti. İşçi sınıfı bilimi, bu bilimin gösterdiği şerefli yolda yürüyen sosyalist gençlik hareketi ve bu hareketin Kayseri'deki temsilcileri mahkum edilecekti(!)

İşte bu şekilde SGB Kayseri Şube Yönetim Kurulu üyeleri olan bizler İ.AKTAŞ, Ş.ÖZDEMİR, M.ASLAN, R.AKDENİZ, ve Ş.ULUSOY "resimle komünizm propagandası yaptığımız" iddiasıyla "4'er yıl ikişer ay hapis ve 17 ay Amasya'da denetim altı" cezalarına çarptırıldık.

Bilimsel sosyalist hareketin gelişimini durdurmak bizi ve bizim gibi düşünenleri yıldırıp mücadele saflarından ayırmak isteyenler şunu çok iyi bilsinler ki, işçi sınıfı sosyalistleri zindandan, işkenceden, kurşundan, darağacından yılmazlar, korkmazlar.

Tarihin tekerleğini geriye döndürmek isteyenlerin bu gayreti boşunadır, baskı ve zulüm boşunadır.

Davamızın haklılığı ve proleter kararlılığımız zulme ve hertürden engele galip gelecek, sömürüsüz bir Türkiye kurulacaktır.

YAŞASIN BİLİMSEL SOSYALİZM!

SGB Kayseri Şube
Hükümlü Yönetim Kurulu Adına
İbrahim AKTAŞ

FAŞİZM BİR SOSYALİSTİN DAHA KANINA GİRDİ

AKIN ÖZDEMİR

Türkiye'nin 4. büyük sanayi bölgesi olan Adana'da faşist cinayet şebekeleri ardı ardına saldırılar düzenliyorlar. Emekçi mahallelerinde, fabrikalarda, diğer işyerlerinde gelişen devrimci hareketi bastırmak için gün geçmiyor ki halka saldırılmasın, gün geçmiyor ki bir ilerici, bir devrimci, bir sosyalist katledilmesin.

Bütün ülkede tepki çeken son saldırılarının hedefi ise Adakobirlik Genel Müdürü ve Türkiye Ziraat Mühendisleri Adana şube başkanı Akın Özdemir oldu. Mücadeleciliği ve saygın kişiliği ile bölgede çok sevilen, devrimci-demokrat hareketin birlikteliği için Adana'da militan bir mücadele veren AKIN ÖZDEMİR 18.12.1978 tarihinde faşist caniler tarafından, alçakça katledildi. Sömürüsüz ve sınıfsız bir toplum mücadelesinin savaşçısı olan ve demokratik halk kooperatifçiliğinin yerleştirilebilmesi için kır yoksullarına önderlik eden işçi sınıfı devrimcisi Akın Özdemir'in cenazesi Adana'da antifaşist bir gösteriyle kaldırıldı. Onbinin üzerinde insan, faşizmi, disiplinli bir şekilde lanetledi. Adana binlerce işçinin, köylünün, aydının, gencin "Akın'lar ölmez! Akın'lar aramızdadır!", "Faşist MHP kapatılmalıdır!" sesleriyle inledi.

Faşistler şunu bilmelidirler ki Adana'da sosyalistlerin önderliğinde yükselen antifaşist mücadele daha nice Akın Özdemir'leri şehit verse de faşizme geçit vermeyecektir. Ve faşist yuvalar Adana'dan sökülüp atılacaktır.

ADANA'LI SGB'LİLER

YOLUNUZ İŞÇİ SINIFININ YOLU DEĞİLDİR !

YURTSEVER ÇAN HALKINA

Bu güne değil yaptıkları ile ilerici Yurtsever Halkımızın [illegible] kazanan SGB'cü, Ye-
kici, sorumsuz, Dar gurupçu anlayışları, Eylem birliğini sarsıcı tavırlarıyla, kariyerizm hasta-
lığından bir türlü kurtulamayan, gün geçtikçe burjuvazinin bacağına saplanan, Duvarlara
"SGB" yazısını yazmaktan öte gidemeyen son olarakta faşist Terörü aratmıyacak şekilde sal-
dırılar dülenleyerek ancak bu şekilde o küçük beyinleri ile kendilerine taban bulacaklarını
sananlar; unutmasınlar karşılarında her zaman olduğu gibi işçi sınıfının yol göstericiliğinde
mücadele veren ilerici - Yurtsever Halkımızı bulacaklardır.!

Tüm bunların neden [illegible]

Yasasın Ulusal Demokratik Cephe...!

HALKEVLERİ
ÇAN ŞUBESİ

ÇAN'da "ilerleme" cilerin SGB'yi hedef alan bildirisi

CEZAEVLERİNDE İŞKENCE VE BASKIYA SON !

Son günlerde artan faşist saldırı ve sabotajlar dışında dikkati çeken bir konu da cezaevlerindeki isyan, direniş ve bazı mahkumların, tutukluların öldürülmesine kadar varan olaylardır. Bu olaylar karşısında alışılmış resmi açıklamalarla yetinmek, tutuklular üzerindeki baskıları artırmak sorunları çözmez. Oysa Adalet Bakanlığı'nın tavrı özellikle bu konuda çok yanlıştır. Diğer devlet kurumlarına olduğu gibi cezaevleri idarelerine de MC zamanında yerleştirilen faşist unsurlar çeşitli cinayet ve katliamlardan sanık faşistlerin kaçmasına zemin hazırlamaktadır. Öte yandan ceza evlerindeki ilerici mahkum ve tutuklulara baskı uygulanmakta ve onların can güvenliği ortadan kaldırılmaktadır. Son bir iki ay içinde cezaevlerinde katledilen devrimciler günlük basında yer aldığı için tek tek saymıyoruz.

Ordu'dan mektup yazan bir okurumuz, Ordu cezaevindeki isyanın nedenlerini araştırmış ve bize de yazmış; "Müdürün, bir mahkumu tabancasıyla yaralaması sonucu olaylar başlamış ve büyümüştür. Müdür ise 'Mahkumlar birbirini vurdu' diyerek kendi suçunu mahkumların üzerine yıkmaya çalışıyor. İsyan edenlere kesici alet, esrar vb. uyuşturucu madde veren yine idare personelidir. İdarenin ve jandarmanın göz yumması üzeri ne isyancıların bir kısmı ilerici-demokrat tutuklular tahrik etmektedir. Hücrede yatan bir ilerici arkadaşı öldürmek amacı ile kapısını kırmaya çalışmışlardır. İsyan süresince iki koğuş, yatak, televizyon ve ranzalar tamamen yakılmıştır."

Okurumuzun mektubu şu anda cezaevinde sol görüşlülere yapılan baskıları anlatmakta. Mahkumların can güvenliğinin olmadığını, cezaevi idaresinin kendilerine verilen sosyalist ve ilerici yayınları sahiplerine vermeyerek, el koyduğunu açıklıyarak, " Ordu Cezaevi'nde devrimcilerin başına bir şey gelirse sorumluluk idarenin ve müdüründür." diyor.

Adalet Bakanı ve Bakanlık yetkililerini olayın açıklığa kavuşması ve cezaevlerindeki anti-demokratik baskıların kaldırılması için göreve çağırıyoruz. Bakan M.Can göreve geldiğinde cezaevlerinde koşulların insanlık dışı olduğunu basına açıklamıştı. Öyleyse bu insanlık dışı koşulları ve faşist baskıları kaldırmak için somut işler yapmak gerekir. Çeşitli cezaevlerinde mahkumların sömürülmesinden sonra üzerlerindeki elbiselerden başka tüm eşya ve giyeceklerine idarece el konmaktadır. Mahkumlara verilmek üzere idareye teslim edilen yayınlar kimi cezaevlerinde verilmemektedir. İlerici mahkumları ezmek isteyen kimi cezaevi idareleri kandırılması kolay lümpenleri kışkırtarak, onlara silah ve kesici aletler vermektedir. Tüm bunlar Bakanlıkça önlenip, sorumluları cezalandırılmadıkça cezaevlerindeki huzursuzluğu önlemek mümkün değildir.

CEZAEVİ İDARELERİNDEKİ FAŞİSTLER GÖREVLERİNDEN ALINSIN!

CEZAEVLERİNDE İŞKENCE VE BASKIYA SON!

1979 ÇOCUK YILI KONFERANSI

Uluslararası Çocuk Yılı Türkiye Milli Komitesi tarafından düzenlenen 1979 Çocuk Yılı Konferansı 4-7 Ocak tarihleri arasında Ankara'da yapıldı. Bazı Bakanlar, Unesco temsilcisi ve İhsan Doğramacı'nın da birer konuşma yaptıkları toplantıya sunulan bildiriler 4 ayrı çalışma grubunda değerlendirildi. "Çocuk aile ve toplum", "Çocuk ve sağlık", "Çocuk ve eğitim", "Çocuk ve hukuk" şeklinde düzenlenen çalışma grupları konferansın son gününde grup raporları verdiler. Konferansa SGB adına Çiğdem Aşkın "çırak olarak çalışan çocukların sorunları" başlıklı bir bildiri sundu. Bildiride çırak çocukların sorunları inceleniyordu. Çıraklık Yasası'nın yetersizliği üzerinde duruluyor ve demokratikleştirilmesi için öneriler getiriliyordu. Bunun yanında yasanın demokratik yanlarının uygulanması için yasal önlemler getirilmesi isteniyordu. Sonuçta ise çırak çocukların sorunlarının genel olarak toplum düzeninin sorunlarından koparılamayacağı belirtilerek çırakların kurtuluşunun sosyalizmde olduğu vurgulanıyordu.

Konferansta SGB adına sunulan bildiriye önümüzdeki sayıda daha geniş olarak yer vereceğiz.

faşist riyakârlığa bakın:

MARAŞ OLAYLARINI SGB ÇIKARMIŞ (!)

Gaziantep'de "Kurtuluş" ismini taşıyan faşist bir günlük gazete yayınlanıyor. MHP'li Agah Oktay Güner'in maddi ve manevi desteği altında çıkan bu gazete, 27 Aralık tarihli sayısında 1. sayfasının yarısından fazla bir bölümünü Genç Sosyalist'e ve SGB'ye ayırmış. Geçen sayımızda yer alan Komünist Gençlik Enternasyonali'nin ilk programının tercümesini alarak "Bunu Başbakana ithaf" etmiş. SGB'nin kapatılmasını istiyor. Çimdik atma meraklısı olan köşe yazarı da uygun bir dille Maraş olaylarının ardında SGB' nin yattığını, Adana ve Hatay toplantılarıyla bunun hazırlıklarının yapıldığını söylemiş. Bu faşist yazar ayrıca SGB'nin Komsomol'a gönderdiği mesajları sütununa alarak SGB'nin kapatılmasını bir kez daha istemiş.

Kurtuluş

GÜNLÜK BAĞIMSIZ SİYASİ GAZETE

Buna ne buyrulur asil Başbakanım?

Sen, Maraş olaylarını milliyetçilere yük... değil mi? ... memlekette... lemek isteyen Sosyalist Enternasyonal üyesi kaldırmaya söz verdiğin, fakat şimdilik gü...

Başbakan...

İşte başbakansın... Herşey elinde ve emrinde... Bırak şu turistik ziyaretleri de; kendi memleketinde, başbakanlığını, hükümet başkanlığını yaptığın Türkiye, sağcıların kıyımına uğrayan masum sosyalist yavrularının çıkardığı dergi ve gazetelerdeki yazıları oku. Oku ki, sağ fikirlerden nasibini alamadığın kültürün, hiç olmazsa sol fikirler yönünden de dumura uğramasın ve kanat gererek, üzerinde titreyerek yetiştirmek istediğin cüce-bücüclerinin seni ferrah ferah geçtikleri, onların çapında bile yaya kaldığını ve fikir cüceliğinin seni bu hallere düşürdüğünü gör.

İşte senin kanat gerdiğin, üzerine titrediğin kulağı geçen boynuzların Enternasyonalizm hakkındaki yazılarından pasajlar... Oku... Oku ki, Sivas olaylarını, Maraş, Malatya ve benzeri olayları ne maksatla, nasıl çıkardıklarını öğren. İşte Genç Sosyalist Dergisi'nin (7.) Yedinci sahifesi... Türkiye'de senin Başbakanlığını, Özaydınlı'nın İçişleri Bakanlığını, Mehmet Can'ın Adalet Bakanlığını yaptığı Türkiye'de çıkan dergi:

Sosyalizme giden ilk yol devr... yönelimiyle

ÇİMDİK

Söylesen faydası yok,
Sussan gönül razı değil.

Başbakana ithaf

Müslüm KORKMAZ

Devr-i hükümetinizde Sosyalist Gençlik Birliği diye bir kuruluş var. Kahramanmaraş olaylarından birkaç gün önce Hatay ve Adana'da kapalı salon toplantıları yaparak solculara direktifler veren kuruluş...

İşte o kuruluşun Genel Başkanının Sosyalist Gençlik Dergisi'ndeki bir mesajını tek satır değiştirmeden size itaf ediyorum Sayın Enternasyonalist Başbakanım:

SGB'den KOMSOMOL'a

Yoldaşlar,

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 61. yıldönümünde Sosyalist Gençliğe ve örgütleri Komsomol'a yoldaşça selâmlarımızı iletmekten büyük bir mutluluk duyuyoruz.

...nin'in be irttiği gibi bu büyük gün bi... ...klaştıkça O'nun dür... çapındaki mu... ...iyi ... Tür-

TRABZON 'DA FAŞİST SALDIRILAR

13 ilde ilan edilen sıkıyönetimden memnun olmayan faşistler, anti-faşist mücadelenin gelişkin olduğu yerlerde de sıkıyönetim istemekte ve bunun için iyice azgınlaşmaktadırlar.

Bunun en somut örneğini Trabzon' da yaşadık. Faşistlikten vazgeçen iki kişinin kurşunlanmasıyla başlayan olaylar 7 arkadaşımızın yaralanması, birinin de ölümiyle sürdü.

İlk boy hedefi olarak seçtikleri, SGB Doğu-Karadeniz Bölge Sekreteri arkadaş oldu. Sekreter arkadaşa saldıran faşistler daha sonra 3 devrimci arkadaşın evine baskın yaparak birini yaralayıp birini katlettiler.

Faşist katillerin daha önceden polis tarafından bilindiği ve arandığı halde yakalanmaması bir raslantı değildir.

Faşistler saldırılarını polis desteğinde gerçekleştirdi.

Arkadaşımızın öldürüldüğü eve aynı saatte polis tarafından silah araması için baskın yapılacakken, arama bilinçli olarak geciktirilmiş ve faşistlerin eylemlerini gerçekleştirme olanağı sağlanmıştır.

Daha sonra KTÜ'den cenazeye giden, içinde devrimcilerin olduğu belediye otobüsü faşistler tarafından kurşunlanarak 5 arkadaşımız yaralanmıştır.

Faşistlerin bu saldırıları, taban tuttuamadıkları bölgemize sıkıyönetimi getirtmek için uyguladıkları bir planın parçasıdır.

Faşistler, gerici güçler şunu iyi bilmelidirler ki; Ne bu ve buna benzer saldırılar, ne de sıkıyönetim istekleri bizi haklı mücadelemizden alıkoyamayacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM!

TRABZON'LU SGB'LİLER

FLORANCE NIGHTINGALE ÖĞRENCİLERİNDEN MEKTUP VAR:

YAŞASIN HAKLI MÜCADELEMİZ

İSTANBUL

4.12.1978 tarihinde eğitim ve öğretim bozukluklarına, emek sömürüsüne ve bazı yurt sorunlarına karşı olan direnişleri, yöneticilerin ilgisizliği karşısında boykota dönüşmüştür.

Öğrencilerin eğitimle ilgili ve çözümlenmesini istedikleri isteklerin bazıları şunlar:

**Dört yıldır bir türlü senatodan çıkamayan yönetmeliklerin çıkması,*

**Derslerin teorilerini almadan pratiğe çıkılmaması,*

**Yaz stajlarının kaldırılması,*

**İki sınav hakkının üçe çıkarılması,*

**Bir sağlık okulu olmasına rağmen, sağlık raporunun (bulaşıcı bir hastalıkta dahi) geçersiz olması nedeni ile devamsızlık hakkının 1/6'dan, 1/4'e çıkarılması,*

**Her yıl tek ders sınavının çıkarılması,*

**Öğretim görevlileri ve üyeleri ile her ay rutin olarak eğitim, öğretim ve sağlık sorunlarını içeren seminerlerin yapılması,*

Öğrenciler bu isteklerin bir nüshasını Dekanlığa, bir nüshasını yönetim kuruluna, bir nüshasını da öğretim kuruluna sunmuşlardır. Dekanlık ve yönetim kurulu kendilerinin Dr. olduklarını ve hemşirelik sorunlarını anlayamayacaklarını, eğer öğretim kurulu bu isteklerimizi kabul ederse kendilerinin uygulayacağını bildirmesi karşısında, öğretim kurulu ile bir seminer yapmayı isteyen öğrenciler bu isteklerine yanıt alamadılar. Öğretmenler bir bütün olarak değil, ancak sınıf sınıf öğrencilerle konuşmayı yeğlediler. Böylece burjuvazinin taktiklerinden birini daha uyguluyorlardı: Böl ve yönet.

Sorunlarımızın hepsinde haklı olduğumuzu fakat bir hemşirenin, bir Doktorun boykotla bu haklarını elde etmek için uğraşmasının, bu kutsal meslekler için utanç verici birşey olduğu teranelerini ile öğrenciyi uyutmaya ve eğer boykotta ısrar edersek okulu kapatıp, boykot süresini de devamsızlığa sayıp tüm öğrencinin sene kaybetmesine neden olacaklarını söyleyerek de yıldırmaya çalışıyorlardı. Öyle ki daha da ileri giderek 4 yıl önce yine öğrencilerin 1,5 aylık bir boykotu ile üniversiteye bağlanan okulu S.S.Y.B.ye yeniden devredeceklerini ileri sürüyor. Ayda bir seminerle hiç gerek olmadığını, hergün kapılarının öğrenciye açık olduğunu, öğrencilerin tüm sorunlarını hiç çekinmeden her an getirebileceğini söyleyerek, sözüm ona öğrencilere yakın olurken bir bütün olarak ondan kaçıyorlardı. Böylece öğrencilere söyleyecekleri birkaç tatlı söz, bir bardak çay ile onu sindireceklerdi. Öğrencilerin kazancı ise bir hiç olacaktı. Ve bu düzen böyle gelmiş böyle gidecekti.

Okulun öğretim kadrosunun çoğunluğu demokrat, kendini ileri sanan unsurlardan oluşuyordu. Bunlar da öğrenciler ile yaptıkları kişisel görüşmelerinde onlara şu öğüdü veriyorlardı: Türkiye' nin faşizmle karşı karşıya bulunduğu şu kritik ortamda tüm ilerici unsurlar faşizme karşı, onun okulları kapatarak öğrenimi durdurma isteğine karşı, okulları açmak için uğraşırken, bizim açık ve işler durumda olan okulumuzu, boykotla işlemez duruma getirmemizin faşistlere çanak açmak olacağını, onun için boykotu bir an önce bırakıp derslere girmemiz gerektiğini, bizim sorunlarımızın da Türkiye'nin sorunlarının bir parçası olduğunu, ama, şu dönemde bu tür girişimlerin yarar değil, zarar getireceğini söyleyerek CHP iktidarını mutlaklaştırıp, onun kuyrukçuluğunu yapıyorlardı.

Bu mücadele Türkiye çapında ufak fakat kendi çapında büyük bir ilerleme. Öğrenciler bu haklı istemleri sırasında ve daha sonra da tüm sağlık emekçilerinin, diğer yüksek hemşirelik ve sağlık kolejlerinin, tüm ilericilerin desteklerini ve bilgi alışverişi ile daha da gürlenecek ve büyüyecek olan mücadelelerini sürdürüyorlar. Özelde daha ileri, daha demokratik üniversite düzeyinde eğitim için, genelde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin zaferi için verilen mücadelemizde desteklerinizi bekliyoruz.

F.N. ÖĞRENCİLERİ

AÇIKLAMA

Gazetemizin bu sayısı sıkıyönetim ilan edildiği sırada hazırlanmıştır. Ancak gazetemizin basımı sürekli olarak engellenmiş ve gazetemiz başka şehirlerde de basılamamıştır. Bu yüzden bu sayımızda bulunan yazıların bir kısmı güncelliğini yitirmiştir. Okuyucularımızın bu durumu anlayışla karşılayacaklarını ümit ediyoruz.

Genç SOSYALİST

Sincan (Ankara)

Kırıkkale (Ankara)

SİNCAN MİTİNGİ YAPILDI

Sosyalist Gençlik Birliği'nin düzenlediği mitinglerden ikincisi Sincan'da yapıldı. 500'ü aşkın Sincan'lının katıldığı miting Sincan'da verilen mücadele açısından ileri bir adım oldu.

30.000'e yakın insanın yaşadığı ve nüfusun büyük kısmını işçilerin ve küçük memurların teşkil ettiği Sincan, faşistlerin uzun zamandır ele geçirmeye çalıştıkları bir kasabadır. Fakat Sincan'da SGB'lilerin öncülüğünde yükselen antifaşist mücadele sonucu faşistler eski etkinliklerini de yitirmişler, liseden ve Sincan'ın çoğu semtlerinden atılmışlar ve bir mahalleye sıkışmak zorunda kalmışlardır. Bu durumda MHP'nin kapatılmasına ve faşist yuvaların dağıtılmasına yönelik olarak yapılacak bir mitingin Sincan emekçilerinin antifaşist mücadelesini bileyeceğini ve artık Sincan'ı tümüyle terketmek zorunda kalacakları günleri daha da yaklaştıracağını anlayan faşistler, mitingi engellemek için yerel yönetimlere baskı uygulamaya çalıştılar. Mitingin ön çalışmalarını yapan genç sosyalistlere saldırdılar. Halka, komünistlerin 9 Aralık'ta Sincan'ı kana boyayacaklarını söyleyerek tedirginlik yaratmaya çalıştılar. Bu arada sosyalizme ve işçi sınıfına olan düşmanlık ve nefretlerini duvarlara yazdıkları yazılarla yaptıkları propagandada "başlarına bela" olan SGB'nin kapatılmasını isteyerek belirttiler.

Miting günü Sincan olağanüstü bir gün yaşadı. Sincan'lı emekçiler faşizme olan nefretlerini haykırdılar. Disiplinli ve düzenli geçen yürüyüşten sonra mitingin ilk konuşmasını yapan SGB Sincan Şubesi Başkanı Sincan'da yükselen mücadeleden söz etmiş, Sincan'daki tüm ilerici, demokrat ve sosyalistleri antifaşist mücadele birliğinin sağlanmasının gerekliliğini vurgulamıştır. İkinci olarak söz alan SGB teşkilatlanma sekreteri Kudret Köksal, hükümetin faşist saldırılar karşısındaki tutarsız politikasını eleştirmiş, bu mücadelede gençliğin ve özel olarak da SGB'nin üzerine düşen görevlerden söz etmiştir. Kitle Gazetesi adına mitingin son konuşmasını yapan Suat Bozkuş da faşizmin tarihteki örneklerinden, dünyadaki kanlı faşist diktatörlüklerden söz etmiş ve faşizme karşı mücadelenin bir insanlık görevi olduğunu vurgulamıştır.

Son derece coşkun geçen mitingde konuşmalar sık sık sloganlarla kesilmiş, marşlar söylenmiştir. Bunun yanısıra bir binadan başaşağı sarkıtılan ve faşist liderlerin kaçınılmaz sonunu simgeleyen Türkeş'in maketi halk tarafından büyük ilgi görmüştür.

Miting Sincan'da büyük yankılar uyandırdı. Faşistler Sincan'da sosyalistlerle başa çıkamayacaklarını anlayınca Genç Sosyalistleri yıldırmak amacıyla Sincan trenini yolda durdurarak büyük güçlerle Genç Sosyalistlere ve trendeki demokratlara saldırmışlar ancak geri püskürtülmüşlerdir. Bundan sonra da faşistler SGB'lilerden aynı cevabı almaya devam edeceklerdir. Sincan gençliğinin antifaşist mücadelesi hergün daha geniş gençlik kesimlerini de içine alarak güçlenecektir.

KIRIKKALE'DE FAŞİST YUVALARI DAĞITACAĞIZ!

Sosyalist Gençlik Birliği'nin 24 Aralık Pazar günü Kırıkkale'de düzenlediği "Gizli-açık faşist yuvalar dağıtılsın, MHP kapatılsın" miting ve yürüyüşü disiplinli bir şekilde yapıldı ve Kırıkkale çapında faşizme karşı kazanılmış önemli bir politik başarı oldu.

Yerel mülki amirliğin yaklaşık bir aya yakın bir süredir SGB miting ve yürüyüşünün engellenmesine yönelik yoğun, antidemokratik, yasaları pervasızca çiğneyen uygulamaları ve faşist yuvaların özellikle son haftalarda yoğunlaşan provokatif tezgahları mitingin yapılmasına engel olamadı.

Nitekim, mitingden bir gün önce, yani 23 Aralık Cumartesi günü, Kırıkkale kaymakamlığı miting ve yürüyüş tertip komitesi üyelerini Emniyet Amirliğine getiriyor ve miting ve yürüyüşün yapılmaması için tertip komitesi üyeleri saatlerce "ikna" edilmeye çalışılıyordu. Ancak bu da para etmeyince, K.Maraş'ta faşistlerin o gün giriştikleri katliam ve faşistlerin yine o gün Adana'dan getirdikleri bir cenazeyi Kırıkkale'de törenle gömmeleri ve bu tören için Ankara, Yozgat, Çorum vb. yerlerden 2000'e yakın adam getirdikleri bahane ediliyor ve kaymakamlık SGB mitingine izin vermediğini, yapılmaya teşebbüs edildiği takdirde zor kullanarak dağıtılacağını tertip komitesi üyelerine tebliğ ediyordu. Ancak, miting ve yürüyüşün engellenemeyeceği, kaymakamlığın izin vermeme diye bir yetkisinin olmadığı, bu anlamda bu tebliğin geçerlilik kazanamayacağı ve SGB'nin bu mitingi mutlaka yapacağı, kolluk kuvvetlerinin mitingi dağıtmaya teşebbüs etmeleri halinde buna karşı sonuna kadar direnileceği belirtiliyordu.

Mülki amirliğin bu baskıların yanısıra faşistler de aynı gün cenazeyi bahane ederek SGB mitingi için çevreden gelen yardımla birlikte çeşitli yerlere saldırılar düzenliyorlar, bir kahveyi tarayarak bir kişiyi öldürüyorlar, TÖB-DER'li bir öğretmeni ve kızını yaylım ateşine tutarak yaralıyorlardı. Şehirde gruplar halinde dolaşıyorlar ve ilerici-demokrat kişilere saldırıyorlardı.

Ama ne faşizmin saldırı ve provokasyonları, ne de mülki amirliğin engelleme çabaları hiçbir sonuç vermiyor ve SGB'lilerin kararlılığı karşısında miting ve yürüyüşün yapılmasına "bir türlü" engel olunamıyordu. Faşistler mitingin ve yürüyüşün yapılmasını engelleyemeyince, miting sırasında şehirde belediye binasına ve ilerici memurlara saldırıyorlar, halkı miting alanına gitmeme konusunda tehdit ediyorlar; SGB, TÖB-DER, DİSK binalarını bombalıyorlar ve yüksek bir tepeden miting alanına ateş açıyorlardı. Faşizmi lanetlemek için SGB'lilerle bütünleşmek isteyen halktan kişiler ise faşistlerin yanısıra kolluk kuvvetlerinin de saldırılarıyla uzaklaştırılıyorlardı.

Ancak bütün çabalar mitingin provoke edilmesine neden olamadı. Mitinge katılan 500 civarındaki insanın yüksek disiplin anlayışı ve faşizme karşı mücadele bilinci, bütün tertipleri bertaraf ediyor ve 24 Aralık günü Kırıkkale "Faşizme karşı ileri!", "Gizli-açık faşist yuvalar dağıtılsın, MHP kapatılsın!", "Faşist odakları dağıtacağız!", "Faşizme karşı omuz omuza!" nidaları haykırılıyordu.

Miting alanında söz alan SGB Genel Saymanı Hasan Burgucu, Kırıkkale'de miting yapılmasının önemine dikkati çekerken, SGB'nin antifaşist mücadelede titiz ve kararlı olduğunu vurguladı. Hasan Burgucu "SGB'lilerin bilinçli ve disiplinli tutumlarıyla faşistlerin provokatif saldırılarını boşa çıkarttıklarını belirterek, provokasyon korkularının evlerine kilitlediği devrimcilerin de meydanda olmasını dilerdik, faşist tehdit ve saldırılar evlere kapanarak önlenemez" dedi. SGB Genel Saymanı sözlerini bütün Kırıkkaleli gençleri SGB çatısı altında faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleye çağırarak bitirdi.

Kırıkkale mitingi, SGB'nin burada yürüttüğü uzun ve zorlu mücadelede attığı ileri bir adım oldu. Bu arada, miting öncesinde mitinge katılma kararı almalarına rağmen Genç Öncü miting öncesinde ve miting alanında ortalarda gözükmedi. Ve kimlerin faşizme karşı mücadeleden neyi anladıkları bütün açıklığıyla yeniden ortaya çıktı.

Kırıkkale mitingi SGB'nin Kırıkkale'de faşizme karşı mücadelesinin sonu değil, Genç Sosyalistleri Kırıkkale'de bundan böyle daha zorlu ve önemli görevler bekliyor.

HATAY'DA GÜÇBİRLİĞİ MİTİNGİ

SGB'ninde tertip heyetinde yer aldığı 9 demokratik kitle örgütünün düzenlediği "Faşist Yuvalar Dağıtılsın, Yeni Anti-Demokratik Yasalara Hayır" miting ve yürüyüşü 17 Aralık 1979 pazar günü yapıldı.

Son günlerde MHP ve ÜGD'li faşist saldırganlar, Antakya'nın etnik farklılıklarının keskin olduğu mahalle ve bölgelerde bir sıra tertip ve provokasyonlara giriştiler. Yıllardan beri birarada yaşayan halkın soğukkanlı tavrı tüm bu tertip ve provokasyonları boşa çıkardı.

Faşist terörün kaynağında gizli-açık tüm faşist yuvaların olduğu gerçeğinden hareket eden kitle örgütleri uzun süren çalışmalardan sonra miting aşamasına geldi.

Miting günü faşist saldırganların evlerinden dışarı çıkamadıkları gözlendi.

Beş bini aşkın kişinin yer aldığı miting çevre il ve ilçelerde de yankı buldu. Ağırbaşlı ve disiplinli geçen mitingin düzenlenmesinde şu örgütler yer aldı: SGB, GEB, İGD, TİP Tem., TÜM-DER, TÜS-DER, Tüm Ziraat Der, İplik İş, İKD. Ayrıca DHKD ve Kurtuluş da aktif olarak mitinge katılılar.

Faşizme karşı mücadele anlayışı, belediye parkında yakaladığı gerici sempatizanı ortaokul çocuklarını dövmekten ileri gitmeyen "Acilciler"in yönetiminde oldukları Halkevleri ve Devrimci Sağlık-İş'e defalarca çağrı yapılmasına rağmen mitingden bir gün önce antifaşist anti-oligarşik ilke, slogan serbestiyeti, konuşma hakkı gibi şartlarla geldiler. Tüm bunlar bir yana mitingde yeralan tek tek örgütlerin içinde değişik çizgilerden kişiler olmadığı için bu örgütleri demokratik kitle örgütü görmediklerinden çağrılara olumsuz cevap verdiklerini söylediler.

Büyük kesimini genç işçilerin oluşturduğu SGB korteji miting başlangıcından sonuna kadar SOSYALİSTLER'e yaraşır disiplin içinde oldu. Şube başkanı arkadaşın da konuştuğu mitingde, konuşma yer yer SGB ve DHKD'lilerce sloganlarla kesildi. "Faşizme Karşı İleri" ve "güçbirliklerinin anti-faşist mücadelede yeri" üzerinde duran şube başkanı konuşmasını güncel görevlerin FAŞİST YUVALARIN DAĞITILMASI olduğunu vurgulayarak bitirdi.

• Sahibi M.A.Ayan • Sorumlu Müd: Hüseyin Ülger • Adres: Abdüllatifpaşa Sok, Fatinoğlu Apt. 17/7 Aksaray İSTANBUL • Yazışma Adresi: İnkilap Sok. No. 5/11 Yeni-[...]RA • Abone : 6 aylık 50 TL. 12 Aylık 100T' Yayıncılık • Baskı: EM-AŞ Web Ofset Tesisleri-ANKARA

..BASIN-İŞ..........
Divanyolu Klodfarer Cad. No-12
Cağaloğlu-İSTANBUL